

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 378

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

9 noiembrie 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2020/C 378/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 378/02

Cauzele conexate C-674/18 și C-675/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – EM (C-674/18), FL (C-675/18)/ TMD Friction EsCo GmbH (C-675/18) (Trimitere preliminară – Politica socială – Transferuri de întreprinderi – Directiva 2001/23/CE – Articolele 3 și 5 – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Protecția lucrătorilor în cazul insolvenței angajatorului – Cesiune realizată de judecătorul sindic al întreprinderii cedente supuse unei proceduri de insolvență – Prestații de asigurare ocupațională pentru limită de vârstă – Limitarea obligațiilor cesionarului – Cuantumul prestației datorate în cadrul sistemului suplimentar de pensii ocupaționale calculat în funcție de remunerația lucrătorului la momentul deschiderii procedurii de insolvență – Directiva 2008/94/CE – Articolul 8 – Efect direct – Condiții) 2

RO

2020/C 378/03	Cauza C-719/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Vivendi SA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Trimitere preliminară – Comunicatii electronice – Articolul 11 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă – Libertatea de stabilire – Articolul 49 TFUE – Directiva 2002/21/CE – Articolele 15 și 16 – Reglementare națională care interzice unei întreprinderi care are o putere semnificativă pe piață într-un sector să dobândească o „dimensiune economică importantă” într-un alt sector – Calcularea veniturilor realizate în sectorul comunicațiilor electronice și în cel al mijloacelor de informare în masă – Definirea sectorului comunicațiilor electronice – Limitare la piețele care fac obiectul unei reglementări ex ante – Luarea în considerare a veniturilor societăților afiliate – Stabilirea unui prag al veniturilor diferit pentru societățile care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice)	3
2020/C 378/04	Cauza C-742/18 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 septembrie 2020 – Republica Cehă/Comisia Europeană, Regatul Suediei [Recurs – Fondul european de garantare agricolă (FEAGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Cehă – Regulamentul (CE) nr. 555/2008 – Articolele 19 și 77 – Piețe vitivinicole – Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 – Articolul 33 – Sprijin pentru dezvoltare rurală – Ajutoare pe suprafață – Ajutoare directe decuplate – Controale în materie de ecocondiționalitate – Controale la fața locului tradiționale și prin teledetecție – Sarcina probei – Corecție punctuală și corecție forfetară – Îndoilei cu privire la eficiența controalelor – Analiză a riscurilor – Carențe]	4
2020/C 378/05	Cauza C-784/18 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 septembrie 2020 – Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung/Comisia Europeană [„Recurs – Convenția de la Aarhus – Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 – Articolul 2 alineatul (1) litera (g) și articolul 10 alineatul (1) – Reexaminare internă a actelor administrative – Limitare la măsurile cu caracter individual – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1056 – Prelungirea perioadei de aprobare a substanței active «glifosat» – Cerere de reexaminare internă – Măsură de aplicabilitate generală – Respingere”]	4
2020/C 378/06	Cauza C-817/18 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 septembrie 2020 – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland și alții/Comisia Europeană și alții [Recurs – Ajutoare de stat – Schemă de ajutor privind achiziția subvenționată sau punerea la dispoziție cu titlu gratuit a unor arii naturale – Procedură preliminară de examinare – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Regulamentul (CE) nr. 659/1999 – Articolul 1 litera (h) – Noțiunea de „persoane interesate” – Raport de concurență – Noțiunea de „dificultăți serioase” – Serviciu de interes economic general – Activități secundare – Conexitate]	5
2020/C 378/07	Cauzele conexe C-21/19-C-23/19: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 septembrie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Țările de Jos) – Proceduri penale privind pe XN (C-21/19), YO (C-22/19), P. F. Kamstra Recycling BV (C-23/19) [Trimitere preliminară – Deșeuri – Transferuri – Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 – Deșeuri care fac obiectul procedurii de notificare și de acord scrise prealabile – Articolul 1 alineatul (3) – Transferuri care fac obiectul cerințelor de aprobare – Directiva 2008/98/CE – Articolul 5 alineatul (1) – Noțiunea de „subproduse” – Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 – Articolul 3 punctul 1 – Noțiunea de „subproduse de origine animală” – Transferuri ale unui amestec de subproduse de origine animală cu alte materiale]	6
2020/C 378/08	Cauzele conexe C-84/19, C-222/19 și C-252/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 septembrie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Sąd Rejonowy w Opatowie – Polonia) – Profi Credit Polska SA/QJ (C-84/19), BW/DR (C-222/19), QL/CG (C-252/19) [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Articolul 1 alineatul (2) – Domeniu de aplicare – Dispoziție națională care prevede valoarea maximă a costurilor creditului, fără dobândă – Articolul 3 alineatul (1) – Clauză contractuală care repercutează asupra consumatorului costuri ale activității economice a creditorului – Dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților – Articolul 4 alineatul (2) – Obligația de a exprima clauzele contractuale în mod clar și inteligibil – Clauze contractuale care nu specifică serviciile pe care urmăresc să le remunereze – Directiva 2008/48/CE – Articolul 3 litera (g) – Legislație națională care stabilește un mod de calcul al valorii maxime a costului creditului, fără dobândă, care poate fi facturat consumatorului]	7

2020/C 378/09	Cauzele conexe C-119/19 P și C-126/19 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2020 – Comisia Europeană/Francisco Carreras Sequeros e.a., Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Recurs – Funcție publică – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Reforma de la 1 ianuarie 2014 – Articolul 6 din anexa X – Funcționari și agenți contractuali repartizați într-o țară terță – Noi dispoziții referitoare la acordarea zilelor de concediu anual plătit – Excepție de nelegalitate – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 31 alineatul (2) – Directiva 2003/88/CE – Dreptul fundamental la concediu anual plătit]	8
2020/C 378/10	Cauza C-186/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze/Supreme Headquarters Allied Powers Europe [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 1 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Materie civilă și comercială – Competență judiciară – Competențe exclusive – Articolul 24 punctul 5 – Litigii în materie de executare a hotărârilor – Acțiune a unei organizații internaționale întemeiată pe imunitatea de executare prin care se solicită ridicarea unei popriri asigurătorii, precum și interdicția de a o înființa din nou]	9
2020/C 378/11	Cauza C-214/19 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 3 septembrie 2020 – achtung! GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Caracter distinctiv – Lipsă] . .	10
2020/C 378/12	Cauza C-254/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – Friends of the Irish Environment Ltd/An Bord Pleanála [Trimitere preliminară – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Articolul 6 alineatul (3) – Domeniu de aplicare – Noțiunile „proiect” și „aprob[are]” – Evaluarea corespunzătoare a efectelor potențiale ale unui plan sau proiect asupra unui sit protejat – Decizie de prelungire a duratei unei autorizații de construire a unui terminal de regazeificare a gazului natural lichefiat – Decizie inițială întemeiată pe o reglementare națională care nu a transpus în mod adecvat Directiva 92/43]	10
2020/C 378/13	Cauza C-265/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – Recorded Artists Actors Performers Ltd/Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drepturi conexe dreptului de autor – Directiva 2006/115/CE – Articolul 8 alineatul (2) – Utilizarea fonogramelor în Uniune – Dreptul artiștilor interpreți sau executanți la o remunerație echitabilă împărțită cu producătorii de fonograme – Aplicabilitate în privința resortisanților statelor terțe – Tratatul privind interpretările și execuțiile și fonogramele – Articolele 4 și 15 – Rezerve notificate de statele terțe – Limitări ale dreptului la o remunerație echitabilă care pot să decurgă, prin reciprocitate, din aceste rezerve pentru resortisanții statelor terțe în Uniune – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 17 alineatul (2) și articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul fundamental la protecția proprietății intelectuale – Cerință potrivit căreia orice limitare trebuie să fie prevăzută de lege, să respecte substanța dreptului fundamental și să fie proporțională – Repartizarea competențelor Uniunii și ale statelor membre pentru a stabili aceste limitări – Repartizarea competențelor în relațiile cu statele terțe – Articolul 3 alineatul (2) TFUE – Competență exclusivă a Uniunii]	11
2020/C 378/14	Cauza C-356/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polonia) – Delfly sp. z o. o./Smartwings Poland sp. z o. o., fostă Travel Service Polska sp. z o.o. [Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 7 – Dreptul la compensare în cazul întârzierii sau al anulării unui zbor – Modalități de compensare – Cerere exprimată în moneda națională – Dispoziție națională care interzice alegerea monedei de către creditor]	12
2020/C 378/15	Cauzele conexe C-503/19 și C-592/19: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Contencioso-Administrativo no 17 – de Barcelona, Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona – Spania) – UQ (C-503/19), SI (C-592/19)/Subdelegación del Gobierno en Barcelona [Trimitere preliminară – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Directiva 2003/109/CE – Articolul 6 alineatul (1) – Elemente care trebuie luate în considerare – Reglementare națională – Neluare în considerare a acestor elemente – Neacordare a statutului de rezident pe termen lung din cauza antecedentelor penale ale persoanei în cauză]	13

2020/C 378/16	Cauza C-530/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – NM, în calitate de mandatar lichidator al NIKI Luftfahrt GmbH/ON [Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolele 5 și 9 – Obligația operatorului de transport aerian de a oferi cazare hotelieră pasagerilor al căror zbor a fost anulat – Prejudiciu suferit de un pasager pe durata șederii sale la hotelul care furnizează cazarea – Posibilitatea de a invoca răspunderea operatorului de transport aerian ca urmare a neglijenței personalului hotelului]	13
2020/C 378/17	Cauza C-539/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefónica Germany GmbH & Co. OHG [Trimitere preliminară – Roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii Europene – Regulamentul (UE) nr. 531/2012 – Articolul 6a – Articolul 6e alineatul (3) – Obligația furnizorului de servicii de roaming de a aplica în mod automat tariful de roaming reglementat – Aplicare în privința consumatorilor care au optat pentru un tarif de roaming specific anterior intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 531/2012]	14
2020/C 378/18	Cauza C-651/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Cale de atac împotriva unei decizii de respingere ca inadmisibilă a unei cereri ulterioare de protecție internațională – Termen de introducere a căii de atac – Modalități de notificare)	15
2020/C 378/19	Cauza C-273/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 22 iunie 2020 – Bundesrepublik Deutschland/SW	15
2020/C 378/20	Cauza C-279/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 26 iunie 2020 – Bundesrepublik Deutschland/XC	16
2020/C 378/21	Cauza C-358/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Oradea (România) la data de 30 iulie 2020 – Promexor Trade Srl/ Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor	17
2020/C 378/22	Cauza C-394/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 18 august 2020 – XY/Finanzamt V	18
2020/C 378/23	Cauza C-405/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 28 august 2020 – EB și alții/Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)	19
2020/C 378/24	Cauza C-412/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 3 septembrie 2020 – Mandat european de arestare emis împotriva lui P; Cealaltă parte din procedură: Openbaar Ministerie	20
2020/C 378/25	Cauza C-413/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) la 2 septembrie 2020 – État belge/LO, OG, SH, MB, JD, OP, Bluetail Flight School SA (BFS)	20
2020/C 378/26	Cauza C-439/20 P: Recurs introdus la 18 septembrie 2020 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 8 iulie 2020 în cauza T-110/17, Jiangsu Seraphim Solar System/Comisia	21
2020/C 378/27	Cauza C-441/20 P: Recurs introdus la 21 septembrie 2020 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 8 iulie 2020 în cauza T-110/17, Jiangsu Seraphim Solar System/Comisia	22

Tribunalul

2020/C 378/28	Cauza T-437/16: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Italia/Comisia [„Regim lingvistic – Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului la germană, franceză și engleză – Limbă de comunicare – Regulamentul nr. 1 – Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut – Discriminare întemeiată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Proportionalitate”]	25
2020/C 378/29	Cauza T-626/17: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Slovenia/Comisia [„Agricultură – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Denumiri de origine în sectorul vitivinicol – Etichetarea vinurilor – Mențiunea denumirii unui soi de struguri de vinificație care conține sau constă într-o denumire de origine protejată – Interdicție – Derogare – Regulamentul delegat (UE) 2017/1353 – Inserarea denumirii soiului de struguri de vin «teran» în lista care figurează în partea A din anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 607/2009 – Efect retroactiv de la data aderării Republicii Croația la Uniune – Denumire de origine protejată slovenă «Teran» – Securitate juridică – Încredere legitimă – Proportionalitate – Drept de proprietate – Actul privind condițiile de aderare a Croației la Uniune – Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare – Echilibru instituțional”]	25
2020/C 378/30	Cauza T-745/17: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Kerkosand/Comisia [„Ajutoare de stat – Ajutor destinat unui proiect de investiții în vestul Slovaciei – Ajutor regional pentru investiții – Respingerea unei plângeri – Decizie de a nu ridica obiecții – Condiții de exceptare – Articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 – Întinderea competenței de control a Comisiei – Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020 – Noțiunea de IMM – Articolul 3 alineatele (2) și (3) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 – Date folosite pentru calcularea numărului de angajați și a valorilor financiare și perioada de referință – Articolul 4 din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 – Îndoilei cu privire la compatibilitatea ajutorului cu piața internă – Articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1589 – Dificultăți serioase”]	26
2020/C 378/31	Cauza T-143/18: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Société générale/BCE [„Politică economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Cotizație la sistemul de garantare a depozitelor sau la fondul unic de rezoluție prin intermediul angajamentelor de plată irevocabile – Atribuții conferite BCE – Prerogative specifice de supraveghere ale BCE – Articolul 4 alineatul (1) litera (f) și articolul 16 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Măsură care impune deducerea cuantumului cumulat al angajamentelor de plată irevocabile restante din fondurile proprii de nivel 1 de bază – Lipsa unei examinări individuale”]	27
2020/C 378/32	Cauzele T-150/18 și T-345/18: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – BNP Paribas/BCE [„Politică economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Cotizație la sistemul de garantare a depozitelor sau la fondul unic de rezoluție prin intermediul angajamentelor de plată irevocabile – Atribuții conferite BCE – Prerogative specifice de supraveghere ale BCE – Articolul 4 alineatul (1) litera (f) și articolul 16 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Măsură care impune deducerea cuantumului cumulat al angajamentelor de plată irevocabile restante din fondurile proprii de nivel 1 de bază – Lipsa unei examinări individuale”]	27
2020/C 378/33	Cauza T-46/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Grecia/Comisia [„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Schemă de ajutoare pe baza suprafeței – Noțiunea de «pășuni permanente» – Articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Sistem integrat de gestiune și de control – Controale-cheie – Regulamentul nr. 1306/2013 – Obligația de motivare”]	28
2020/C 378/34	Cauza T-50/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Casual Dreams/EUIPO – López Fernández (Dayaday) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dayaday – Mărcile naționale figurative anterioare DAYADAY și dayaday – Motive relative de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 8 alineatul 5 din Regulamentul 2017/1001) – Renum – Profit necuvenit generat de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare”]	29

2020/C 378/35	Cauza T-144/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Kludi/EUIPO – Adlon Brand (ADLON) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ADLON – Marca Uniunii Europene verbală anterioară ADLON – Dovada renumelui mărcii anterioare – Norma 19 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] – Aplicarea legii în timp – Prezentarea tardivă a documentelor – Puterea de apreciere a camerei de recurs – Articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001 – Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare”]	30
2020/C 378/36	Cauza T-187/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Glaxo Group/EUIPO (nuanță de violet) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene constând într-o nuanță de violet – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001”]	30
2020/C 378/37	Cauza T-589/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Gothe și Kunz/EUIPO – Aldi Einkauf (FAIR ZONE) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale FAIR ZONE – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară FAIR – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	31
2020/C 378/38	Cauza T-625/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SOS Innenfarbe – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001”]	31
2020/C 378/39	Cauza T-669/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Novomatic/EUIPO – Brouwerij Haacht (PRIMUS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PRIMUS – Marca Uniunii Europene verbală anterioară PRIMUS – Marca Benelux verbală anterioară PRIMUS – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	32
2020/C 378/40	Cauza T-879/19: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Sumol + Compal Marcas/EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dr. Jacob's essentials – Marca internațională verbală anterioară COMPAL ESSENCIAL – Mărcile naționale și internaționale figurative anterioare FRUTA esencial, COMPAL esencial și Compal FRUTA esencial – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	33
2020/C 378/41	Cauza T-81/20: Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Klose/EUIPO (Reprezentarea unui dreptunghi cu trei segmente tricolore) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene reprezentând un dreptunghi cu trei segmente colorate – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	33
2020/C 378/42	Cauza T-131/20: Hotărârea Tribunalului din 2 septembrie 2020 – IR/Comisia [„Funcție publică – Funcționari – Drepturi și obligații ale funcționarului – Detașare în interesul serviciului – Articolul 37 primul paragraf litera (a) prima liniuță din Statut – Articolul 38 din Statut – Refuzul prelungirii unei detașări – Obligația de solitudine – Dreptul la apărare”]	34
2020/C 378/43	Cauza T-529/19: Ordonanța Tribunalului din 10 septembrie 2020 – ADESO/Comisia [„Acțiune în anulare – Contracte de subvenție privind proiectele «Your Environment is Your Life» și «Social Safety Net for Poor and Vulnerable Households in Northern Regions of Somalia/Somaliland Phase II» – Costuri neeligibile – Note de debit – Scrisoare de confirmare – Calitatea de act atacabil – Natura contractuală a litigiului – Act care nu este supus căilor de atac – Act care se înscrie într-un cadru pur contractual de care este indisociabil – Inadmisibilitate”]	34

2020/C 378/44	Cauza T-645/19: Ordonanța Tribunalului din 9 septembrie 2020 – IMG/Comisia [„Acțiune în anulare – Cooperare pentru dezvoltare – Execuția bugetului Uniunii Europene în gestiune indirectă – Executarea unei hotărâri a Curții – Scrisoare a Comisiei prin care se solicită prezentarea anumitor documente – Act care nu poate face obiectul unei căi de atac – Act pregător – Inadmisibilitate – Acțiune în despăgubire – Legătură strânsă cu concluziile în anulare – Litispendență – Inadmisibilitate – Nerespectarea cerințelor de formă – Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură – Inadmisibilitate vădită”]	35
2020/C 378/45	Cauza T-735/19: Ordonanța Tribunalului din 25 august 2020 – Frank Recruitment Group Services/EUIPO – Pearson (PEARSON FRANK) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera cererii de înregistrare – Nepronunțare asupra fondului”)	36
2020/C 378/46	Cauza T-512/20: Acțiune introdusă la 14 august 2020 – TrekStor/EUIPO – Zagg (Huse de protecție pentru echipamente informatice)	36
2020/C 378/47	Cauza T-522/20: Acțiune introdusă la 11 august 2020 – Carpatair/Comisia	37
2020/C 378/48	Cauza T-540/20: Acțiune introdusă la 27 august 2020 – Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Comisia	38
2020/C 378/49	Cauza T-564/20: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2020 – TrekStor/EUIPO – Zagg (Huse de protecție pentru echipamente informatice)	39
2020/C 378/50	Cauza T-565/20: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2020 – TrekStor/EUIPO – Zagg (Huse de protecție pentru echipamente informatice)	39
2020/C 378/51	Cauza T-569/20: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2020 – Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/Comisia	40
2020/C 378/52	Cauza T-583/20: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2020 – Italia Wanbao-ACC/Comisia	41
2020/C 378/53	Cauza T-589/20: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2020 – Calzaturificio Emmegiemme Shoes/EUIPO – Inticom (MAIMAI MADE IN ITALY)	43
2020/C 378/54	Cauza T-593/20: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2020 – Tirrenia di navigazione/Comisia	44
2020/C 378/55	Cauza T-596/20: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2020 – Roller/EUIPO – Flex Equipos de Descanso (DORMILLO)	46
2020/C 378/56	Cauza T-601/20: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2020 – Tirrenia di navigazione/Comisia	46
2020/C 378/57	Cauza T-53/20: Ordonanța Tribunalului din 18 septembrie 2020 – Entreprise commune IMI 2/CHS	48
2020/C 378/58	Cauza T-108/20: Ordonanța Tribunalului din 15 septembrie 2020 – Kahimbi Kasagwe/Consiliul	48
2020/C 378/59	Cauza T-334/20: Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2020 – KH/SEAE	48

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 378/01)

Ultima publicație

JO C 371, 3.11.2020

Publicații anterioare

JO C 359, 26.10.2020

JO C 348, 19.10.2020

JO C 339, 12.10.2020

JO C 329, 5.10.2020

JO C 320, 28.9.2020

JO C 313, 21.9.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – EM (C-674/18), FL (C-675/18)/ TMD Friction EsCo GmbH (C-675/18)

(Cauzele conexate C-674/18 și C-675/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Transferuri de întreprinderi – Directiva 2001/23/CE – Articolele 3 și 5 – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Protecția lucrătorilor în cazul insolvenței angajatorului – Cesiune realizată de judecătorul sindic al întreprinderii cedente supuse unei proceduri de insolvență – Prestații de asigurare ocupațională pentru limită de vârstă – Limitarea obligațiilor cesionarului – Cuantumul prestației datorate în cadrul sistemului suplimentar de pensii ocupaționale calculat în funcție de remunerația lucrătorului la momentul deschiderii procedurii de insolvență – Directiva 2008/94/CE – Articolul 8 – Efect direct – Condiții)

(2020/C 378/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamante: EM (C-674/18), FL (C-675/18)

Intimate: TMD Friction GmbH (C-674/18), TMD Friction EsCo GmbH (C-675/18)

Dispozitivul

- 1) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, în special în raport cu articolul 3 alineatele (1) și (4), precum și cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că nu se opune, în cazul transferului unei întreprinderi supuse unei proceduri de insolvență, realizat de judecătorul sindic al acesteia, unei reglementări naționale, astfel cum este interpretată de jurisprudența națională, potrivit căreia, atunci când survine, după deschiderea procedurii de insolvență, evenimentul generator al dreptului la o pensie pentru limită de vârstă în cadrul unui sistem suplimentar de pensii ocupaționale, cesionarul nu este răspunzător pentru drepturile pe cale de a fi dobândite ale unui lucrător la această pensie pentru limită de vârstă pe baza vechimii în muncă acumulate anterior deschiderii procedurii de insolvență, în măsura în care, în ceea ce privește partea din cuantum de care nu este răspunzător cesionarul, măsurile adoptate pentru a proteja interesele lucrătorilor sunt de un nivel cel puțin echivalent cu nivelul de protecție prevăzut la articolul 8 din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului.

- 2) Articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2001/23 coroborat cu articolul 8 din Directiva 2008/94 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, astfel cum este interpretată de jurisprudența națională, care prevede, atunci când survine un eveniment generator al dreptului la prestații pentru limită de vârstă în cadrul unui sistem suplimentar de asigurare la nivel de întreprindere ulterior deschiderii procedurii de insolvență în cursul căreia s-a efectuat transferul întreprinderii și, în privința părții din aceste prestații care nu revine cesionarului, că, pe de o parte, instituția de garantare în caz de insolvență stabilită în conformitate cu dreptul național nu este ținută să intervină atunci când drepturile pe cale de a fi dobândite la prestații pentru limită de vârstă nu erau deja definitive la momentul deschiderii acestei proceduri de insolvență și că, pe de altă parte, în vederea stabilirii cuantumului referitor la partea din aceste prestații pentru care răspunderea revine instituției menționate, acest cuantum este calculat pe baza remunerației lunare brute a lucrătorului în cauză la momentul deschiderii procedurii respective, dacă rezultă că lucrătorii sunt lipsiți de protecția minimă garantată de această dispoziție, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.
- 3) Articolul 8 din Directiva 2008/94, în măsura în care prevede o protecție minimă a drepturilor dobândite sau a drepturilor pe cale de a fi dobândite ale lucrătorilor la prestații pentru limită de vârstă, este susceptibil să aibă un efect direct, astfel încât poate fi invocat împotriva unui organism de drept privat, desemnat de statul membru respectiv ca instituție de garantare a pensiilor ocupaționale în cazul riscului de insolvență al angajatorilor, în măsura în care, pe de o parte, având în vedere misiunea de garantare cu care acest organism este investit și condițiile în care o îndeplinește, acest organism poate fi asimilat statului și, pe de altă parte, în măsura în care această misiune acoperă efectiv tipurile de pensii pentru limită de vârstă în privința cărora este impusă protecția minimă prevăzută la acest articol 8, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 103, 18.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Vivendi SA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Cauza C-719/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Comunicații electronice – Articolul 11 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă – Libertatea de stabilire – Articolul 49 TFUE – Directiva 2002/21/CE – Articolele 15 și 16 – Reglementare națională care interzice unei întreprinderi care are o putere semnificativă pe piață într-un sector să dobândească o „dimensiune economică importantă” într-un alt sector – Calcularea veniturilor realizate în sectorul comunicațiilor electronice și în cel al mijloacelor de informare în masă – Definirea sectorului comunicațiilor electronice – Limitare la piețele care fac obiectul unei reglementări ex ante – Luarea în considerare a veniturilor societăților afiliate – Stabilirea unui prag al veniturilor diferit pentru societățile care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice)

(2020/C 378/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vivendi SA

Pârâtă: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Cu participarea: Mediaset SpA

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care are ca efect să împiedice o societate înregistrată într-un alt stat membru, ale cărei venituri realizate în sectorul comunicațiilor electronice, astfel cum este definit în sensul acestei reglementări, depășesc 40 % din veniturile globale realizate în sectorul menționat, să realizeze în sistemul integrat de comunicații venituri care depășesc 10 % din cele realizate în acest sistem.

(¹) JO C 103, 18.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 septembrie 2020 – Republica Cehă/Comisia Europeană, Regatul Suediei

(Cauza C-742/18 P) ⁽¹⁾

[Rekurs – Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Cehă – Regulamentul (CE) nr. 555/2008 – Articolele 19 și 77 – Piețe vitivinicole – Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 – Articolul 33 – Sprijin pentru dezvoltare rurală – Ajutoare pe suprafață – Ajutoare directe decuplate – Controale în materie de ecocondiționalitate – Controale la fața locului tradiționale și prin teledetecție – Sarcina probei – Corecție punctuală și corecție forfetară – Îndoieli cu privire la eficiența controalelor – Analiză a riscurilor – Carențe]

(2020/C 378/04)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, O. Serdula, J. Pavliš și J. Vlácil, agenți)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, K. Walkerová și J. Aquilina, agenți), Regatul Suediei

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 13 septembrie 2018, Republica Cehă/Comisia (T-627/16, nepublicată, EU:T:2018:538), în măsura în care, prin această hotărâre, Tribunalul a respins motivul acțiunii referitor la corecția punctuală a sumei de 462 517,83 euro pentru exercițiile financiare 2013-2015, în ceea ce privește motivul referitor la existența unor carențe în analiza riscurilor, precum și motivul acțiunii referitor la o corecție forfetară de 636 516,20 euro pentru exercițiile financiare 2011-2014, în ceea ce privește motivul referitor la controale la fața locului insuficiente în ceea ce privește investițiile finanțate în sectorul vitivinicol.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Trimite cauza spre judecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 4) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 44, 04.02.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 septembrie 2020 – Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung/Comisia Europeană

(Cauza C-784/18 P) ⁽¹⁾

[„Rekurs – Convenția de la Aarhus – Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 – Articolul 2 alineatul (1) litera (g) și articolul 10 alineatul (1) – Reexaminare internă a actelor administrative – Limitare la măsurile cu caracter individual – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1056 – Prelungirea perioadei de aprobare a substanței active «glifosat» – Cerere de reexaminare internă – Măsură de aplicabilitate generală – Respingere”]

(2020/C 378/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (reprezentant: A. Willand, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Intervenientă în susținerea celeilalte părți din procedură: Bayer Agriculture BVBA (reprezentanți: H. Berger, A. Burghardt, J. Wauters, Rechtsanwältin, și G. Forwood, avocate)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung, suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Bayer Agriculture BVBA și de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 54, 11.2.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 septembrie 2020 – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland și alții/Comisia Europeană și alții

(Cauza C-817/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Ajutoare de stat – Schemă de ajutor privind achiziția subvenționată sau punerea la dispoziție cu titlu gratuit a unor arii naturale – Procedură preliminară de examinare – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Regulamentul (CE) nr. 659/1999 – Articolul 1 litera (h) – Noțiunea de „persoane interesate” – Raport de concurență – Noțiunea de „dificultăți serioase” – Serviciu de interes economic general – Activități secundare – Conexitate]

(2020/C 378/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, Stichting Het Groninger Landschap, Vereniging It Fryske Gea, Stichting Het Drentse Landschap, Stichting Het Overijssels Landschap, Stichting Het Geldersch Landschap, Stichting Flevo-Landschap, Stichting Het Utrechts Landschap, Stichting Landschap Noord-Holland, Stichting Het Zuid-Hollands Landschap, Stichting Het Zeeuwse Landschap, Stichting Het Noordbrabants Landschap, Stichting Het Limburgs Landschap (reprezentanți: P. H. L. M. Kuypers și M. de Wit, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și P.-J. Loewenthal, agenți), Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters, Exploitiemaatschappij De Berghaaf BV, Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe, BV Landgoed Den Alerdinck II, Landgoed Ampsen BV, Pallandt van Keppel Stichting, Landgoed Kasteel Keppel BV, Baron van Lynden, Stichting het Lijndensche Fonds voor Kerk en Zending, Landgoed Welna BV, BV Landgoed „Huis te Maarn”, Vicariestichting De Vijf Capellarijen/Ambachtsheerlijkheid Kloetinge, Maatschappij tot Exploitatie van het Landgoed Tongeren onder Epe BV, Landgoed Anderstein NV, Landgoed Bekspring BV, Landgoed Nijenhuis en Westerflinter BV, Landgoed Caprera BV, Landgoed Schapenduinen BV, Stichting Schapenduinen, Landgoed de Noetselenberg BV (reprezentanți: D. Gillet, T. Ruys, P. Wytinck și A. A. Al Khatib, avocați)

Intervenient în susținerea recurentelor: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman și M. L. Noort, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, Stichting Het Groninger Landschap, Vereniging It Fryske Gea, Stichting Het Drentse Landschap, Stichting Het Overijssels Landschap, Stichting Het Geldersch Landschap, Stichting Flevo-Landschap, Stichting Het Utrechts Landschap, Stichting Landschap Noord-Holland, Stichting Het Zuid-Hollands Landschap, Stichting Het Zeeuwse Landschap, Stichting Het Noordbrabants Landschap și Stichting Het Limburgs Landschap la plata cheltuielilor de judecată.

3) Comisia Europeană și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 septembrie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Țările de Jos) – Proceduri penale privind pe XN (C-21/19), YO (C-22/19), P. F. Kamstra Recycling BV (C-23/19)

(Cauzele conexe C-21/19-C-23/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Deșeuri – Transferuri – Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 – Deșeuri care fac obiectul procedurii de notificare și de acord scrise prealabile – Articolul 1 alineatul (3) – Transferuri care fac obiectul cerințelor de aprobare – Directiva 2008/98/CE – Articolul 5 alineatul (1) – Noțiunea de „subproduse” – Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 – Articolul 3 punctul 1 – Noțiunea de „subproduse de origine animală” – Transferuri ale unui amestec de subproduse de origine animală cu alte materiale]

(2020/C 378/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Părțile din procedura penală principală

XN (C-21/19), YO (C-22/19), P. F. Kamstra Recycling BV (C-23/19).

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive și articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) trebuie interpretate în sensul că un material care nu poate fi calificat drept „subprodus” în sensul primei dintre aceste dispoziții poate fi totuși considerat un „subprodus de origine animală” în sensul celei de a doua dintre dispozițiile menționate.
- 2) Articolul 1 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 135/2012 al Comisiei din 16 februarie 2012, trebuie interpretat în sensul că transferurile de subproduse de origine animală care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1069/2009 sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 135/2012, cu excepția ipotezelor în care Regulamentul nr. 1069/2009 prevede în mod expres aplicarea Regulamentului nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 135/2012.
- 3) Articolul 1 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 135/2012, trebuie interpretat în sensul că această dispoziție se aplică transferului unui amestec de subproduse de origine animală de categoria 3 în sensul articolului 10 din Regulamentul nr. 1069/2009 cu alte materiale, caracterizate drept deșeuri nepericuloase în sensul Regulamentului nr. 1013/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 135/2012. Proporția subproduselor de origine animală în cadrul amestecului nu este relevantă în acest sens.

⁽¹⁾ JO C 139, 15.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 septembrie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Sąd Rejonowy w Opatowie – Polonia) – Profi Credit Polska SA/QJ (C-84/19), BW/DR (C-222/19), QL/CG (C-252/19)

(Cauzele conexate C-84/19, C-222/19 și C-252/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Articolul 1 alineatul (2) – Domeniu de aplicare – Dispoziție națională care prevede valoarea maximă a costurilor creditului, fără dobândă – Articolul 3 alineatul (1) – Clauză contractuală care repercutează asupra consumatorului costuri ale activității economice a creditorului – Dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților – Articolul 4 alineatul (2) – Obligația de a exprima clauzele contractuale în mod clar și inteligibil – Clauze contractuale care nu specifică serviciile pe care urmăresc să le remunereze – Directiva 2008/48/CE – Articolul 3 litera (g) – Legislație națională care stabilește un mod de calcul al valorii maxime a costului creditului, fără dobândă, care poate fi facturat consumatorului]

(2020/C 378/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Sąd Rejonowy w Opatowie

Părțile din procedura principală

Reclamante: Profi Credit Polska S.A. (C-84/19), BW (C-222/19), QL (C-252/19)

Pârâți: QJ (C-84/19), DR (C-222/19), CG (C-252/19)

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 litera (g) și articolul 22 din Directiva 2008/48 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind creditul de consum care stabilește un mod de calcul al valorii maxime a costului creditului, fără dobândă, care poate fi pus în sarcina consumatorului, chiar dacă modul de calcul menționat permite profesionistului să impună acestui consumator să suporte o cotă-parte din costurile generale legate de desfășurarea activității sale economice, în măsura în care, prin intermediul dispozițiilor sale referitoare la această valoare maximă, legislația respectivă nu contravine normelor armonizate de această directivă.
- 2) Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011, trebuie interpretat în sensul că nu este exclusă din domeniul de aplicare al acestei directive o clauză contractuală care stabilește costul creditului, fără dobândă, în conformitate cu plafonul prevăzut de o legislație națională privind creditul de consum, atunci când această legislație prevede că acea parte a costurilor creditului, fără dobândă, care depășește acest plafon sau valoarea totală a creditului nu este datorată.
- 3) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/83, trebuie interpretat în sensul că clauzele unui contract de credit de consum care pun în sarcina consumatorului alte costuri decât rambursarea creditului în principal și în dobânzi nu intră sub incidența excepției prevăzute la această dispoziție atunci când clauzele menționate nu specifică nici natura acestor costuri, nici serviciile pe care urmăresc să le remunereze și sunt formulate astfel încât să creeze o confuzie în percepția consumatorului cu privire la obligațiile sale și la consecințele economice ale acestor clauze, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

- 4) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/83, trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală referitoare la costuri ale creditului, fără dobândă, care stabilește acest cost sub un plafon legal și care repercutează asupra consumatorului costuri ale activității economice a creditorului, este susceptibilă să provoace un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract în detrimentul consumatorului atunci când pune în sarcina acestuia din urmă costuri disproporționate în raport cu prestațiile și cu suma împrumutului primite, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 164, 13.5.2019.
JO C 280, 19.8.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2020 – Comisia Europeană/Francisco Carreras Sequerose.a., Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauzele conexate C-119/19 P și C-126/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Funcție publică – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Reforma de la 1 ianuarie 2014 – Articolul 6 din anexa X – Funcționari și agenți contractuali repartizați într-o țară terță – Noi dispoziții referitoare la acordarea zilelor de concediu anual plătit – Excepție de nelegalitate – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 31 alineatul (2) – Directiva 2003/88/CE – Dreptul fundamental la concediu anual plătit]

(2020/C 378/09)

Limba de procedură: franceză

Părțile

(Cauza C-119/19 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. S. Bohr, G. Gattinara și L. Vernier, agenți)

Celelalte părți din procedură: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați), Parlamentul European (reprezentanți: O. Caisou-Rousseau, J. Steele și E. Taneva, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

(Cauza C-126/19 P)

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: T. S. Bohr, G. Gattinara și L. Vernier, agenți), Parlamentul European (reprezentanți: O. Caisou-Rousseau, J. Steele și E. Taneva, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 decembrie 2018, Carreras Sequeros și alții/Comisia (T-518/16, EU:T:2018:873).
- 2) Respinge acțiunea formulată de domnul Francisco Carreras Sequeros, de doamna Mariola de las Heras Ojeda, precum și de domnii Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi și Marc Thieme Groen în cauza T-518/16.
- 3) Domnul Francisco Carreras Sequeros, doamna Mariola de las Heras Ojeda, precum și domnii Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi și Marc Thieme Groen suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentelor recursuri și al procedurii în fața Tribunalului Uniunii Europene, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul acestei din urmă proceduri.

- 4) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cadrul prezentelor recursuri.
- 5) Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 131, 8.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze/Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Cauza C-186/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 1 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Materie civilă și comercială – Competență judiciară – Competențe exclusive – Articolul 24 punctul 5 – Litigii în materie de executare a hotărârilor – Acțiune a unei organizații internaționale întemeiată pe imunitatea de executare prin care se solicită ridicarea unei popriri asigurătorii, precum și interdicția de a o înființa din nou]

(2020/C 378/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurente: Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze

Intimată: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o acțiune privind măsurile provizorii formulată în fața unei instanțe dintr-un stat membru, în cadrul căreia o organizație internațională invocă imunitatea sa de executare pentru a obține atât ridicarea unei popriri asigurătorii, executată în alt stat membru decât cel al instanței sesizate, cât și interdicția de a înființa o nouă asemenea poprire pentru aceleași fapte, și inițiată în paralel cu o procedură pe fond având ca obiect o creanță izvorâtă din pretinsa neplată a unor carburanți furnizați pentru nevoile unei operațiuni de menținere a păcii asigurate de această organizație se încadrează în noțiunea de „materie civilă și comercială”, cu condiția ca această acțiune să nu fie exercitată în temeiul unor prerogative de putere publică, în sensul dreptului Uniunii, aspect a cărui apreciere este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 24 punctul 5 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că o acțiune privind măsurile provizorii formulată în fața unei instanțe dintr-un stat membru, în cadrul căreia o organizație internațională invocă imunitatea sa de executare pentru a obține atât ridicarea unei popriri asigurătorii, executată într-un alt stat membru decât cel al instanței sesizate, cât și interdicția de a înființa o nouă asemenea poprire pentru aceleași fapte, nu intră în competența exclusivă a statului membru în care a fost executată poprirea asigurătorie.

(¹) JO C 155, 6.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 3 septembrie 2020 – *achtung! GmbH*/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-214/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) – Caracter distinctiv – Lipsă]

(2020/C 378/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: *achtung! GmbH* (reprezentanți: G. J. Seelig și D. Bischof, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă *achtung! GmbH* să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 238, 15.7.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – *Friends of the Irish Environment Ltd*/An Bord Pleanála

(Cauza C-254/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Articolul 6 alineatul (3) – Domeniu de aplicare – Noțiunile „proiect” și „aprob[are]” – Evaluarea corespunzătoare a efectelor potențiale ale unui plan sau proiect asupra unui sit protejat – Decizie de prelungire a duratei unei autorizații de construire a unui terminal de regazeificare a gazului natural lichefiat – Decizie inițială întemeiată pe o reglementare națională care nu a transpus în mod adecvat Directiva 92/43]

(2020/C 378/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: *Friends of the Irish Environment Ltd*

Pârâtă: An Bord Pleanála

cu participarea: *Shannon Lng Ltd*

Dispozitivul

- 1) O decizie de prelungire a termenului de zece ani stabilit inițial pentru realizarea unui proiect de construire a unui terminal de regazeificare a gazului natural lichefiat trebuie considerată ca fiind o aprobare a unui proiect, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, atunci când autorizația inițială, devenită caducă, a încetat să producă efecte juridice la expirarea termenului pe care îl stabilise pentru lucrările respective, iar acestea din urmă nu au fost întreprinse.

- 2) Revine autorității competente sarcina să aprecieze dacă o decizie de a prelungi termenul stabilit inițial pentru realizarea unui proiect de construire a unui terminal de regazeificare a gazului natural lichefiat, a cărui autorizație inițială a devenit caducă, trebuie să facă obiectul evaluării corespunzătoare a efectelor potențiale, prevăzută la articolul 6 alineatul (3) prima teză din Directiva 92/43, și, dacă este cazul, dacă aceasta trebuie să aibă ca obiect întregul proiect sau o parte din acesta, ținând seama în special atât de o evaluare ex ante eventual realizată, cât și de evoluția datelor de mediu și științifice pertinente, dar și de modificarea eventuală a proiectului sau de existența altor planuri sau proiecte.

Această evaluare a efectelor potențiale trebuie efectuată atunci când nu se poate exclude, pe baza celor mai relevante cunoștințe științifice în materie, ca acest proiect să afecteze obiectivele de conservare a sitului respectiv. O evaluare ex ante a proiectului menționat, realizată înainte de adoptarea autorizației inițiale pentru acesta, nu poate exclude acest risc decât în cazul în care aceste evaluări cuprind concluzii complete, precise și definitive de natură să înlăture orice îndoială științifică rezonabilă cu privire la efectele lucrărilor și sub rezerva lipsei de evoluție în privința datelor de mediu și științifice pertinente, a modificării eventuale a proiectului sau a existenței altor planuri sau proiecte.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – Recorded Artists Actors Performers Ltd/Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

(Cauza C-265/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drepturi conexe dreptului de autor – Directiva 2006/115/CE – Articolul 8 alineatul (2) – Utilizarea fonogramelor în Uniune – Dreptul artiștilor interpreți sau executanți la o remunerație echitabilă împărțită cu producătorii de fonograme – Aplicabilitate în privința resortisanților statelor terțe – Tratatul privind interpretările și execuțiile și fonogramele – Articolele 4 și 15 – Rezerve notificate de statele terțe – Limitări ale dreptului la o remunerație echitabilă care pot să decurgă, prin reciprocitate, din aceste rezerve pentru resortisanții statelor terțe în Uniune – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 17 alineatul (2) și articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul fundamental la protecția proprietății intelectuale – Cerință potrivit căreia orice limitare trebuie să fie prevăzută de lege, să respecte substanța dreptului fundamental și să fie proporțională – Repartizarea competențelor Uniunii și ale statelor membre pentru a stabili aceste limitări – Repartizarea competențelor în relațiile cu statele terțe – Articolul 3 alineatul (2) TFUE – Competență exclusivă a Uniunii]

(2020/C 378/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Pârâți: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Ireland, Attorney General

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale trebuie interpretat, în lumina articolului 4 alineatul (1) și a articolului 15 alineatul (1) din Tratatul Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) privind interpretările și execuțiile și fonogramele, în sensul că se opune ca un stat membru să excludă, cu ocazia transpunerii în legislația sa a termenilor „artiști interpreți sau executanți [...] în cauză”, care figurează la acest articol 8 alineatul (2) și care desemnează artiștii care au dreptul la o parte din remunerația echitabilă și unică prevăzută la articolul menționat, artiștii resortisanți ai statelor terțe față de Spațiul Economic European (SEE), cu singura excepție a celor care au domiciliul sau reședința în SEE și a celor a căror contribuție la fonogramă a fost realizată în SEE.

- 2) Articolul 15 alineatul (3) din Tratatul Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) privind interpretările și execuțiile și fonogramele și articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2006/115/CE trebuie, în stadiul actual al dreptului Uniunii, să fie interpretate în sensul că rezervele notificate de statele terțe în temeiul acestui articol 15 alineatul (3), care au ca efect limitarea pe teritoriile lor a dreptului la o remunerație echitabilă și unică prevăzută la articolul 15 alineatul (1) din Tratatul OMPI privind interpretările și execuțiile și fonogramele, nu conduc în Uniunea Europeană la limitări ale dreptului prevăzută la acest articol 8 alineatul (2) în privința resortisanților din aceste state terțe, asemenea limitări putând fi totuși introduse de legiuitorul Uniunii, cu condiția să fie conforme cu cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Prin urmare, articolul 8 alineatul (2) menționat se opune ca un stat membru să limiteze dreptul la o remunerație echitabilă și unică în privința artiștilor interpreți sau executanți și a producătorilor de fonograme resortisanți ai statelor terțe menționate.
- 3) Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2006/115 trebuie interpretat în sensul că se opune ca dreptul la o remunerație echitabilă unică prevăzută la acest articol să fie limitat astfel încât numai producătorul fonogramei respective să perceapă o remunerație, fără a o împărți cu artistul interpret sau executant care a contribuit la fonogramă.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polonia) –) – Delfly sp. z o.o./Smartwings Poland sp. z o.o., fostă Travel Service Polska sp. z o.o.

(Cauza C-356/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 7 – Dreptul la compensare în cazul întârzierii sau al anulării unui zbor – Modalități de compensare – Cerere exprimată în moneda națională – Dispoziție națională care interzice alegerea monedei de către creditor]

(2020/C 378/14)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Delfly sp. z o.o.

Pârâtă: Smartwings Poland sp. z o.o., fostă Travel Service Polska sp. z o.o.

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, în special articolul 7 alineatul (1) din acesta, trebuie interpretat în sensul că un pasager al cărui zbor a fost anulat sau a avut o întârziere prelungită sau succesorul său în drepturi poate solicita plata cuantumului compensației prevăzute la această dispoziție în moneda națională oficială la locul său de reședință, astfel încât dispoziția menționată se opune unei reglementări sau unei practici jurisprudențiale a unui stat membru care prevede că cererea introdusă în acest scop de un asemenea pasager sau de succesorul său în drepturi va fi respinsă numai pentru motivul că el a exprimat-o în această monedă națională.

(¹) JO C 280, 19.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado Contencioso-Administrativo no 17 – de Barcelona, Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona – Spania) – UQ (C-503/19), SI (C-592/19)/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Cauzele conexate C-503/19 și C-592/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Directiva 2003/109/CE – Articolul 6 alineatul (1) – Elemente care trebuie luate în considerare – Reglementare națională – Neluare în considerare a acestor elemente – Neacordare a statutului de rezident pe termen lung din cauza antecedentelor penale ale persoanei în cauză]

(2020/C 378/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo no 17 – de Barcelona, Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamante: UQ (C-503/19), SI (C-592/19)

Pârâtă: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru, astfel cum este interpretată de o parte dintre instanțele din acesta, care prevede că unui resortisant al unei țări terțe i se poate refuza acordarea statutului de rezident pe termen lung în acest stat membru, pentru simplul motiv că prezintă antecedente penale, fără o examinare concretă a situației sale din perspectiva, printre altele, a naturii infracțiunii săvârșite de acest resortisant, a pericolului pe care acesta îl reprezintă eventual pentru ordinea publică sau pentru securitatea publică, a duratei șederii sale pe teritoriul statului membru menționat și a existenței legăturilor cu acesta din urmă.

⁽¹⁾ JO C 363, 28.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – NM, în calitate de mandatar lichidator al NIKI Luftfahrt GmbH/ON

(Cauza C-530/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolele 5 și 9 – Obligația operatorului de transport aerian de a oferi cazare hotelieră pasagerilor al căror zbor a fost anulat – Prejudiciu suferit de un pasager pe durata șederii sale la hotelul care furnizează cazarea – Posibilitatea de a invoca răspunderea operatorului de transport aerian ca urmare a neglijenței personalului hotelului]

(2020/C 378/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NM, în calitate de mandatar lichidator al NIKI Luftfahrt GmbH

Pârâtă: ON

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că obligația care revine, potrivit acestei dispoziții, operatorului de transport aerian de a oferi gratuit cazare hotelieră pasagerilor vizați de dispoziția amintită nu implică faptul că acest operator de transport este obligat să asigure modalitățile de cazare ca atare.
- 2) Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că un operator de transport aerian care, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (b) din acest regulament, a oferit cazare hotelieră unui pasager al cărui zbor a fost anulat nu poate fi obligat, numai în temeiul acestui regulament, să despăgubească acest pasager pentru prejudiciile cauzate de o greșeală săvârșită de personalul hotelului respectiv.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 3 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Telefónica Germany GmbH & Co. OHG

(Cauza C-539/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii Europene – Regulamentul (UE) nr. 531/2012 – Articolul 6a – Articolul 6e alineatul (3) – Obligația furnizorului de servicii de roaming de a aplica în mod automat tariful de roaming reglementat – Aplicare în privința consumatorilor care au optat pentru un tarif de roaming specific anterior intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 531/2012]

(2020/C 378/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG

Obiectul

@@

Dispozitivul

Articolul 6a și articolul 6e alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 531/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015, trebuie interpretate în sensul că, începând cu 15 iunie 2017, furnizorii de servicii de roaming erau ținuti să aplice în mod automat tuturor clienților lor tariful de roaming reglementat prevăzut, printre altele, la articolul 6a din acest regulament, indiferent dacă acești clienți optaseră anterior pentru un tarif de roaming reglementat sau pentru un alt tarif, cu excepția cazului în care înainte de data limită de 15 iunie 2017 aceștia și-au manifestat în mod expres alegerea de a beneficia de un asemenea alt tarif, în conformitate cu procedura prevăzută în acest scop la articolul 6e alineatul (3) primul paragraf din regulamentul menționat.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 septembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Cauza C-651/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolul 46 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă – Cale de atac împotriva unei decizii de respingere ca inadmisibilă a unei cereri ulterioare de protecție internațională – Termen de introducere a căii de atac – Modalități de notificare)

(2020/C 378/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurent: JP

Intimat: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Dispozitivul

Articolul 46 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care impune un termen de decădere de 10 zile, cu includerea zilelor de sărbătoare legală și a zilelor libere, pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii de inadmisibilitate a unei cereri ulterioare de protecție internațională, începând de la notificarea unei astfel de decizii, inclusiv atunci când, în lipsa alegerii domiciliului în acest stat membru de către solicitantul vizat, o astfel de notificare este efectuată la sediul autorității naționale competente pentru examinarea acestor cereri, cu condiția, în primul rând, ca acești solicitanți să fie informați că, în lipsa alegerii unui domiciliu în vederea notificării deciziei privind cererea lor, se va considera că și-au ales domiciliul în acest scop la sediul acestei autorități naționale, în al doilea rând, ca condițiile de acces al solicitanților menționați la acest sediu să nu facă excesiv de dificilă primirea de către aceștia din urmă a deciziilor care îi privesc, în al treilea rând, ca accesul efectiv la garanțiile procedurale recunoscute solicitanților de protecție internațională de dreptul Uniunii să fie asigurat acestora într-un astfel de termen și, în al patrulea rând, ca principiul echivalenței să fie respectat. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal îndeplinește aceste cerințe.

⁽¹⁾ JO C 372, 4.11.2019.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 22 iunie 2020 – Bundesrepublik Deutschland/SW

(Cauza C-273/20)

(2020/C 378/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bundesrepublik Deutschland

Intimată: SW

Intervenientă: Stadt Darmstadt

Întrebările preliminare

- 1) a) Pentru reîntregirea familiei cu un refugiat minor neînsoțit, în temeiul articolului 10 alineatul (3) litera (a) și al articolul 2 litera (f) din Directiva 2003/86/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 22 septembrie 2003, menținerea calității de minor poate constitui o „condiție” în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (a) din directivă? Este compatibilă cu dispozițiile menționate anterior o reglementare a unui stat membru, care acordă părinților unui refugiat minor neînsoțit în sensul articolului 2 litera (f) din directiva amintită un drept de ședere (derivat) în statul membru numai atât timp cât refugiatul este încă minor?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările de la punctul 1 litera a): Articolul 16 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 10 alineatul (3) litera (a) și cu articolul 2 litera (f) din Directiva 2003/86 trebuie interpretat în sensul că un stat membru a cărui legislație limitează dreptul de ședere (derivat) al părinților la perioada până la majoratul copilului este autorizat să respingă cererea de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei depusă de părinții aflați încă în țara terță, în cazul în care refugiatul a împlinit vârsta majoratului înainte de soluționarea definitivă, în cadrul procedurii administrative sau judiciare, a cererii introduse într-un termen de trei luni de la recunoașterea statutului de refugiat?
- 2) În cazul în care, ca răspuns la întrebările de la punctul 1, nu se poate refuza reîntregirea familiei:

Care sunt cerințele pe care trebuie să le îndeplinească legăturile de familie efective în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/86 în cazul reîntregirii familiei cu un refugiat devenit major înainte de soluționarea cererii de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei? În special:

- a) Este suficientă calitatea de rudă de gradul întâi pe linie ascendentă directă [articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2003/86] sau este necesară de asemenea o viață de familie efectivă?
- b) În cazul în care este necesară de asemenea o viață de familie efectivă:
- Ce grad de intensitate trebuie să aibă aceasta? Sunt suficiente, de exemplu, în acest scop, vizite ocazionale sau periodice, este necesară coabitarea într-o locuință comună sau este, în plus, necesar ca persoanele interesate să trăiască într-o comunitate ai cărei membri își acordă asistență reciproc?
- c) Pentru intrarea pe teritoriu în scopul reîntregirii a părinților care se află încă în statul terț și care au depus o cerere de reîntregire a familiei cu un copil recunoscut ca refugiat, devenit între timp major, este necesar să se prevadă că, după intrarea pe teritoriu în modul impus în conformitate cu întrebarea 2 litera b), viața de familie este reluată în statul membru?

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO 2003, L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 26 iunie 2020 –
Bundesrepublik Deutschland/XC**

(Cauza C-279/20)

(2020/C 378/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Bundesrepublik Deutschland

Intimată: XC

Intervenient: Landkreis Cloppenburg

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/86/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretat în sensul că un copil al susținătorului reîntregirii căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat este minor în sensul acestei dispoziții și atunci când era minor la momentul depunerii cererii de azil a susținătorului reîntregirii, dar a devenit major înainte să i se recunoască statutul de refugiat și înainte de depunerea cererii de reîntregire a familiei?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Care sunt cerințele pe care trebuie să le îndeplinească, într-un astfel de caz, legăturile de familie efective în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/86/CE?

 - a) Este suficient în acest sens raportul juridic de filiație sau este necesară de asemenea o viață de familie efectivă?
 - b) În cazul în care este necesară de asemenea o viață de familie efectivă: Ce grad de intensitate trebuie să aibă aceasta? Sunt suficiente, de exemplu, în acest scop, vizite ocazionale sau periodice, este necesară coabitarea într-o locuință comună sau este, în plus, necesar ca persoanele interesate să trăiască într-o comunitate ai cărei membri își acordă asistență reciproc?
 - c) Pentru reîntregirea familiei cu copilul devenit între timp major, care se află încă în statul terț și care a depus o cerere de reîntregire a familiei cu un părinte căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat, este necesar să se prevadă că, după intrarea pe teritoriu, viața de familie va fi reluată în statul membru în modul impus în conformitate cu a doua întrebare litera b)?

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO 2003, L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Judecătoria Oradea (România) la data de 30 iulie 2020 –
Promexor Trade Srl / Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Bihor**

(Cauza C-358/20)

(2020/C 378/21)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Judecătoria Oradea

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Promexor Trade Srl

Pârâtă: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile Directivei 2006/112/CE⁽¹⁾ și principiul neutralității fiscale se opun unor norme interne prin care statul membru impune unui resortisant să colecteze și să vireze către stat TVA, pentru o durată de timp nedeterminată, fără însă a-i recunoaște corelativ dreptul de deducere a TVA, pe motiv că acestuia i-a fost anulat din oficiu codul TVA, întrucât în deconturile de TVA depuse pentru șase luni consecutive/două trimestre calendaristice consecutive nu ar fi evidențiat operațiuni care să intre în sfera TVA?

- 2) Raportat la circumstanțele din litigiul principal, principiul securității juridice, principiul protecției încrederii legitime, principiul proporționalității și [principiul] cooperării loiale, astfel cum se desprind din Directiva 2006/112/CE, sunt compatibile cu o normă internă sau o practică a administrației fiscale prin care, deși statul membru permite în mod normal reînregistrarea în scopuri de TVA, la cerere, a unei persoane juridice după anularea din oficiu a codului de TVA, în anumite circumstanțe concrete contribuabilul nu poate solicita reînregistrarea în scopuri [de] TVA din motive pur formale, fiind obligat să colecteze și să vireze către stat TVA, pe o durată nedeterminată de timp, fără însă a i se recunoaște corelativ dreptul de deducere a TVA?
- 3) Raportat la circumstanțele din litigiul principal, principiul securității juridice, principiul protecției încrederii legitime, principiul proporționalității și [principiul] cooperării loiale, astfel cum se desprind din Directiva 2006/112/CE, trebuie interpretate în sensul în care interzic stabilirea unei obligații de a colecta și plăti TVA în sarcina contribuabilului, pe o durată nedeterminată, și fără a recunoaște dreptul de deducere [a] TVA, fără ca în cauză organul fiscal să verifice condițiile de fond cu privire la dreptul de deducere [a] TVA și fără să existe vreo fraudă din partea contribuabilului?

(¹) Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 18 august 2020 –
XY/Finanzamt V**

(Cauza C-394/20)

(2020/C 378/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: XY

Pârât: Finanzamt V

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 63 alineatul (1) și articolul 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale a unui stat membru referitoare la perceperea impozitului pe succesiune care prevede, în ceea ce privește calculul acestui impozit, că, în cazul dobândirii de bunuri imobile situate pe teritoriul național, atunci când defunctul, la data decesului, și moștenitorul, la aceeași dată, aveau domiciliul sau reședința obișnuită într-un alt stat membru, reducerea aplicată bazei impozabile este mai mică decât cea care s-ar fi aplicat în cazul în care cel puțin unul dintre aceștia ar fi avut, la data respectivă, domiciliul sau reședința obișnuită în primul stat membru menționat?
- 2) Articolul 63 alineatul (1) și articolul 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale a unui stat membru referitoare la perceperea impozitului pe succesiune care prevede, în ceea ce privește calculul acestui impozit, [OR 2] că, în cazul dobândirii de bunuri imobile situate pe teritoriul național, obligațiile de plată aferente rezervelor succesoriale nu sunt deductibile din valoarea succesiunii în cazul în care defunctul, la data decesului, și moștenitorul, la aceeași dată, aveau domiciliul sau reședința obișnuită într-un alt stat membru, în timp ce aceste obligații de plată ar fi în întregime deductibile din valoarea succesiunii mortis causa în cazul în care cel puțin unul dintre aceștia, la data decesului lui de cuius, a avut domiciliul sau reședința obișnuită în primul stat membru menționat?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 28 august 2020 – EB și alții/Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

(Cauza C-405/20)

(2020/C 378/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurenți: EB, JS și DP

Intimați: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

Întrebările preliminare

- 1) Limitarea domeniului de aplicare temporal al principiului egalității de tratament între bărbați și femei în conformitate cu Hotărârea pronunțată în cauza C-262/88, Barber ⁽¹⁾, precum și cu Protocolul nr. 33 privind articolul 157 TFUE și cu articolul 12 din Directiva 2006/54/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (denumită în continuare „Directiva 2006/54/CE”) trebuie interpretată în sensul că un pensionar (austriac) nu poate – sau poate doar (parțial), pentru partea din drept care se referă la perioadele de încadrare ulterioare datei de 1 ianuarie 1994 – invoca de drept principiul egalității de tratament, pentru a susține că a fost discriminat prin dispoziții privind o ajustare stabilită pentru anul 2018 a pensiilor funcționarilor publici, precum cea aplicată în procedurile principale?
- 2) Principiul egalității de tratament între bărbați și femei (în temeiul articolului 157 TFUE coroborat cu articolul 5 din Directiva 2006/54/CE) trebuie interpretat în sensul că un tratament diferențiat indirect, precum cel care rezultă – eventual – din dispozițiile privind ajustarea pensiilor din anul 2018, aplicabile în acțiunile principale, chiar ținând seama de măsuri similare impuse anterior și de pierderea considerabilă cauzată de efectul cumulativ al acestora din urmă, în raport cu o ajustare la inflație a valorii reale a pensiilor (în acest caz, de 25 %), se dovedește a fi justificat, în special:
 - în vederea evitării unui „decalaj” (generat de o ajustare periodică cu o rată unică) între pensiile pentru limită de vârstă mai ridicate și cele mai reduse, chiar dacă acesta ar fi unul pur nominal și ar lăsa neschimbat raportul valorilor;
 - în vederea realizării unei „componente sociale” generale în sensul consolidării puterii de cumpărare a beneficiarilor de pensii mai mici, chiar și atunci când a) acest obiectiv ar putea fi atins și fără o limitare a ajustării pensiilor mai ridicate; b) legiuitorul nu prevede în același mod o astfel de măsură în ceea ce privește consolidarea puterii de cumpărare, în cazul ajustării la inflație a remunerațiilor active mai mici ale funcționarilor publici (în detrimentul ajustării remunerațiilor active mai ridicate) și nici nu a adoptat un regim comparabil de intervenție în ajustarea valorii pensiilor provenite din alte sisteme profesionale de securitate socială (fără participare de stat), pentru a obține o consolidare a puterii de cumpărare a pensiilor mai mici (în detrimentul ajustării pensiilor mai mari);
 - în vederea menținerii și finanțării „sistemului”, chiar și atunci când pensiile pentru limită de vârstă ale funcționarilor nu sunt datorate printr-un sistem organizat și finanțat – precum cele de asigurări – de o casă de asigurări din contribuții, ci de Bund (statul federal), în calitate de angajator al funcționarilor publici pensionați, ca remunerație pentru munca efectuată, astfel încât nu ar fi determinante menținerea sau finanțarea unui sistem, ci, în definitiv, doar considerații de ordin bugetar;

- întrucât constituie o justificare autonomă sau (anterior acesteia) exclude *a priori* ipoteza unei discriminări indirecte pe criterii de sex în sensul Directivei 2006/54/CE, în detrimentul bărbaților, atunci când statistic numărul bărbaților este mult mai mare în grupul titularilor de pensii mai ridicate trebuie considerată ca fiind consecința unei lipse – tipice, în special în trecut – a egalității de șanse a femeilor în materie de muncă și de încadrare în muncă sau
- întrucât regimul este admisibil ca măsură pozitivă în sensul articolului 157 alineatul (4) TFUE?

⁽¹⁾ Hotărârea din 17 mai 1990, C-262/88, EU:C:1990:209.

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 3 septembrie 2020 – Mandat european de arestare emis împotriva lui P; Cealaltă parte din procedură: Openbaar Ministerie

(Cauza C-412/20)

(2020/C 378/24)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Mandat european de arestare emis împotriva: P

Cealaltă parte din procedură: Openbaar Ministerie

Întrebarea preliminară

Decizia-cadru 2002/584/JAI ⁽¹⁾, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană și/sau articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opun, într-adevăr, ca autoritatea judiciară de executare să execute un MEA emis de o instanță, în condițiile în care acea instanță nu îndeplinește și la momentul emiterii MEA nu mai îndeplinea cerințele de protecție jurisdicțională efectivă, întrucât legislația statului membru emitent nu garantează independența acelei instanțe și nu o mai garanta la momentul emiterii MEA?

⁽¹⁾ Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre – Declarații ale anumitor state membre cu privire la adoptarea deciziei-cadru (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) la 2 septembrie 2020 – État belge/LO, OG, SH, MB, JD, OP, Bluetail Flight School SA (BFS)

(Cauza C-413/20)

(2020/C 378/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: État belge

Pârâți: LO, OG, SH, MB, JD, OP, Bluetail Flight School SA (BFS)

Întrebările preliminare

- 1) Punctul 9 din appendicele 3 la subpartea A din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei din 3 noiembrie 2011 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la personalul navigant din aviația civilă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ permite ca, pentru calcularea celor 115 ore de timp instrumental menționate la punctul 9 litera (e), să se ia în considerare orele de antrenament efectuate pe un simulator de zbor FNPT II (timp instrumental la sol) în plus față de numărul de 15 ore de MCC, prevăzut la punctul 9 litera (e) subpunctul 2, și în plus față de maximum de 40 de ore de instruire în zbor instrumental efectuate în FNPT II, menționat la punctul 9 litera (e) subpunctul 3 subpunctul (ii), respectiv mai mult de 55 de ore de timp instrumental la sol?
- 2) Răspunsul la prima întrebare este diferit după cum orele efectuate în plus față de cele 15 și 40 de ore menționate anterior sunt constituite din ore de MCC sau dintr-un alt tip de antrenament pe simulator?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la cele două întrebări de mai sus, punctul 10 din appendicele 3 la subpartea A din anexa I la același regulament permite ca licența CPL (A) să fie acordată după ce solicitantii-piloți și-au completat formarea cu un număr suficient de ore efectuate pe o aeronavă, fără ca testul de îndemănare („skill test”) referitor la zborul instrumental să fie trecut din nou?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la cele trei întrebări de mai sus, principiul general al securității juridice impune limitarea în timp a interpretării date de Curtea de Justiție normei de drept în cauză, de exemplu, pentru a nu o aplica decât solicitanților-piloți care solicită acordarea unei licențe CPL (A) sau care chiar și-au început formarea în vederea obținerii unei astfel de licențe, după data pronunțării hotărârii Curții de Justiție?

⁽¹⁾ JO 2011, L 311, p. 1.

**Recurs introdus la 18 septembrie 2020 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a patra) din 8 iulie 2020 în cauza T-110/17, Jiangsu Seraphim Solar System/Comisia**

(Cauza C-439/20 P)

(2020/C 378/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, G. Luengo, agenți)

Celelalte părți din procedură: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 8 iulie 2020 în cauza T-110/17, Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd/Comisia;
- respingerea cererii formulate în primă instanță ca inadmisibilă;
- în subsidiar: respingerea cererii formulate în primă instanță ca nefondată; și, în orice caz
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă patru motive de recurs.

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în legătură cu admisibilitatea și eficacitatea cererii formulate în primă instanță.

În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit erori de drept în ceea ce privește calificarea percepției taxelor drept retroactivă.

În al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 8 alineatele (1), (9) și (10) și articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾, precum și articolul 13 alineatele (1), (9) și (10) și articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 ⁽²⁾ atunci când a concluzionat că nu era posibilă perceperea taxelor pentru importurile care au încălcat angajamentul.

În al patrulea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 și articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 atunci când a concluzionat că Consiliul nu avea niciun temei juridic pentru a dispune perceperea taxei în cazurile în care Comisia declară drept nevalabilă o factură conformă cu angajamentul.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 188, p. 93).

**Recurs introdus la 21 septembrie 2020 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a patra) din 8 iulie 2020 în cauza T-110/17, Jiangsu Seraphim Solar
System/Comisia**

(Cauza C-441/20 P)

(2020/C 378/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, avocat)

Celelalte părți din procedură: Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurrentul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- respingerea acțiunii în primă instanță în anularea regulamentului atacat și
- obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor efectuate de Consiliu atât în primă instanță, cât și în recurs.

În subsidiar:

- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept declarând acțiunea admisibilă.

Reclamanta în primă instanță trebuie să demonstreze că are capacitate procesuală în temeiul articolului 263 TFUE, în special afectarea directă și interesul de a exercita acțiunea în conformitate cu articolul 2 din regulamentul atacat ⁽¹⁾. Taxele antidumping care trebuie plătite ca o consecință juridică a declarării drept nevalabile a facturilor nu sunt datorate autorităților naționale vamale de reclamantă, ci de altă societate, Seraphim Solar System GmbH. Prin urmare, Consiliul consideră că reclamanta nu a demonstrat afectarea directă și interesul de a exercita acțiunea, iar Tribunalul a declarat în mod eronat că aceasta a fost situația.

În plus, dreptul reclamantei în primă instanță de a invoca o excepție de nelegalitate în sensul articolului 277 TFUE s-a prescris, în temeiul jurisprudenței TWD Textilwerke Deggendorf și Nachi Europe a Curții de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”).

În sfârșit, admisibilitatea acțiunilor împotriva Regulamentului nr. 1238/2013 ⁽²⁾ și a Regulamentului nr. 1239/2013 ⁽³⁾ este de asemenea în mod clar întemeiată pe jurisprudența SolarWorld, care a stabilit că articolul 3 din Regulamentul nr. 1238/2013 și articolul 2 din Regulamentul nr. 1239/2013 nu pot fi separate de restul dispozițiilor acestor regulamente.

În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că articolele 8 și 13 din regulamentele de bază „limitează” posibilitatea de percepere a taxelor la import care au încălcat un angajament și orice altă abordare care le califică drept o percepere „retroactivă” a taxelor.

Opinia Tribunalului se întemeiază pe o interpretare eronată a regulamentelor de bază. Articolul 10 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (5) din regulamentele de bază privesc în general consecințele constatării unei încălcări a unui angajament. Aceasta este echivalentul „retroactivității în sensul regulamentelor de bază”, cu alte cuvinte, impunerea taxelor antidumping/compensatorii definitive cu cel mult 90 de zile înainte de data aplicării măsurilor provizorii, cu condiția ca importurile să fi fost înregistrate în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) și cu articolul 24 alineatul (5) din regulamentele de bază.

Scenariul prezent, cu alte cuvinte, încălcarea unui angajament și consecințele sale, este în mod clar de natură diferită. Unica restricție impusă de articolul 10 alineatul (5) și de articolul 16 alineatul (5) din regulamentele de bază este ca o astfel de percepere retroactivă să nu se aplice importurilor realizate în cursul perioadei retroactive de 90 de zile anterioară încălcării sau retragerii angajamentului.

În plus, nu poate exista nicio retroactivitate atunci când taxele sunt stabilite încă de la început și se prevede doar o excepție de la perceperea acestora. Astfel, prin intermediul unui angajament, producătorul exportator evită aplicarea taxelor în discuție, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru a beneficia de un asemenea rezultat. Cu toate acestea, o datorie vamală va lua naștere în cazul în care declarantul a ales să pună mărfurile în liberă circulație, altfel spus, fără perceperea unei taxe antidumping, și se constată că au fost încălcate una sau mai multe condiții ale respectivului angajament.

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că articolul 14 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din regulamentele de bază nu au autorizat Consiliul să stabilească un sistem de supraveghere a angajamentelor care includea declararea drept nevalabile a unor facturi.

Articolul 14 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din regulamentele de bază acordă competențe foarte extinse Consiliului pentru adoptarea unui regulament care impune taxe, după cum a clarificat Curtea de Justiție în Hotărârea Deichmann. Prin urmare, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că Consiliul nu avea competența de a institui un sistem de supraveghere a angajamentelor care includea declararea drept nevalabile a unor facturi.

Poziția Tribunalului este împotriva intenției legiuitorului. Nu există nicio justificare în dreptul Uniunii Europene pentru o protecție atât de extinsă a unui operator economic care își încalcă în mod voluntar obligațiile asumate și, ca în prezenta cauză, nici măcar nu contestă faptul că astfel de încălcări au avut loc. Această poziție este de asemenea mai strictă decât cerințele prevăzute de dreptul Organizației Mondiale a Comerțului („OMC”), plasând astfel UE în dezavantaj față de alți parteneri comerciali ai membrilor OMC.

În plus, hotărârea atacată face angajamentele disproporționat de riscante pentru Comisie. Asumarea unui angajament implică un risc pentru Uniunea Europeană, precum și dificultăți în monitorizarea acordului. În fapt, principala obligație a părții care își asumă angajamentul este de a coopera cu Comisia și astfel de a garanta o monitorizare corectă a îndeplinirii corespunzătoare a angajamentului. Fără această garanție, Comisia ar fi expusă tuturor riscurilor, în timp ce oricine încalcă un angajament ar avea permisiunea de a-și menține avantajele obținute în timpul încălcării. Această interpretare este de asemenea contrară scopului unei protecții efective a industriei Uniunii Europene față de dumping și subvenții prejudiciabile, care sunt remediate (ca alternativă) prin intermediul angajamentului.

-
- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2146 al Comisiei din 7 decembrie 2016 de retragere a acceptării angajamentului pentru doi producători-exportatori în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2013/707/UE de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO 2016, L 333, p. 4).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 1).
- (³) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 66).
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Italia/Comisia

(Cauza T-437/16) ⁽¹⁾

[„Regim lingvistic – Anunț de concurs general pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii celei de a doua limbi a concursului la germană, franceză și engleză – Limbă de comunicare – Regulamentul nr. 1 – Articolul 1d alineatul (1), articolul 27 și articolul 28 litera (f) din statut – Discriminare întemeiată pe limbă – Justificare – Interesul serviciului – Proportionalitate”]

(2020/C 378/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și D. Milanowska, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Anunțului de concurs general EPSO/AD/322/16 în vederea constituirii unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) (JO 2016, C 171 A, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Anulează anunțul de concurs general EPSO/AD/322/16 în vederea constituirii unor liste de rezervă de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7).
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Slovenia/Comisia

(Cauza T-626/17) ⁽¹⁾

[„Agricultură – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Denumiri de origine în sectorul vitivinicol – Etichetarea vinurilor – Mențiunea denumirii unui soi de struguri de vinificație care conține sau constă într-o denumire de origine protejată – Interdicție – Derogare – Regulamentul delegat (UE) 2017/1353 – Inserarea denumirii soiului de struguri de vin «teran» în lista care figurează în partea A din anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 607/2009 – Efect retroactiv de la data aderării Republicii Croația la Uniune – Denumire de origine protejată slovenă «Teran» – Securitate juridică – Încredere legitimă – Proportionalitate – Drept de proprietate – Actul privind condițiile de aderare a Croației la Uniune – Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare – Echilibru instituțional”]

(2020/C 378/29)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc și T. Mihelič Žitko, agenți, asistați de R. Knaak, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers, I. Galindo Martín și B. Rous Demiri, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Croația (reprezentanți: G. Vidović Mesarek, agent, asistați de I. Čuk, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea Regulamentului delegat (UE) 2017/1353 al Comisiei din 19 mai 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 607/2009 în ceea ce privește soiurile de struguri de vin și sinonimele acestora care pot apărea pe etichetele vinurilor (JO 2017, L 190, p. 5)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Republica Slovenia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Croația suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 392, 20.11.2017.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Kerkosand/Comisia

(Cauza T-745/17) (¹)

[„Ajutoare de stat – Ajutor destinat unui proiect de investiții în vestul Slovaciei – Ajutor regional pentru investiții – Respingerea unei plângeri – Decizie de a nu ridica obiecții – Condiții de exceptare – Articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 – Întinderea competenței de control a Comisiei – Orientările privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020 – Noțiunea de IMM – Articolul 3 alineatele (2) și (3) din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 – Date folosite pentru calcularea numărului de angajați și a valorilor financiare și perioada de referință – Articolul 4 din anexa I la Regulamentul nr. 651/2014 – Îndoieli cu privire la compatibilitatea ajutorului cu piața internă – Articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1589 – Dificultăți serioase”]

(2020/C 378/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kerkosand spol. s r. o. (Šajdíkove Humence, Slovacia) (reprezentanți: A. Rosenfeld și C. Holtmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Blanck și A. Bouchagiar, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2017) 5050 final a Comisiei din 20 iulie 2017 privind ajutorul pentru investiții în favoarea producătorului slovac de nisip silicios NAJPI a. s. [SA.38121 (2016/FC) – Slovacia] (JO 2017, C 336, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2017) 5050 final a Comisiei din 20 iulie 2017 privind ajutorul pentru investiții în favoarea producătorului slovac de nisip silicios NAJPI a. s. [SA.38121 (2016/FC) – Slovacia].

2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 5.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Société générale/BCE

(Cauza T-143/18) ⁽¹⁾

[„Politică economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Cotizație la sistemul de garantare a depozitelor sau la fondul unic de rezoluție prin intermediul angajamentelor de plată irevocabile – Atribuții conferite BCE – Prerogative specifice de supraveghere ale BCE – Articolul 4 alineatul (1) litera (f) și articolul 16 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Măsură care impune deducerea cuantumului cumulat al angajamentelor de plată irevocabile restante din fondurile proprii de nivel 1 de bază – Lipsa unei examinări individuale”]

(2020/C 378/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société générale (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi și M. Dalon, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: E. Koupepidou, R. Bax și F. Bonnard, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea în parte, pe de o parte, a Deciziei ECB/SSM/2017-O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 a BCE din 19 decembrie 2017 și, pe de altă parte, a Deciziei ECB-SSM-2019-FRSOG-10 a BCE din 14 februarie 2019.

Dispozitivul

- 1) Anulează punctul 5 din Decizia ECB/SSM/2017-O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 a Băncii Centrale Europene (BCE) din 19 decembrie 2017, precum și articolul 3 din anexa A la aceasta și punctul 5 din Decizia ECB-SSM-2019-FRSOG-10 a BCE din 14 februarie 2019, precum și articolul 3 din anexa la aceasta în ceea ce privește Société générale.
- 2) Obligă BCE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – BNP Paribas/BCE

(Cauzele T-150/18 și T-345/18) ⁽¹⁾

[„Politica economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Cotizație la sistemul de garantare a depozitelor sau la fondul unic de rezoluție prin intermediul angajamentelor de plată irevocabile – Atribuții conferite BCE – Prerogative specifice de supraveghere ale BCE – Articolul 4 alineatul (1) litera (f) și articolul 16 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Măsură care impune deducerea cuantumului cumulat al angajamentelor de plată irevocabile restante din fondurile proprii de nivel 1 de bază – Lipsa unei examinări individuale”]

(2020/C 378/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: BNP Paribas (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi și M. Dalon, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: E. Koupepidou, R. Bax și F. Bonnard, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei ECB/SSM/2017-R0MUWSFPU8M-PRO8K5P83/248 a BCE din 19 decembrie 2017, a Deciziei ECB-SSM-2018-FRBNP-17 a BCE din 26 aprilie 2018 și a Deciziei ECB-SSM-2019-FRBNP-12 a BCE din 14 februarie 2019

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele T-150/18 și T-345/18 în vederea pronunțării prezentei hotărâri.
- 2) Anulează punctele 9.1-9.3 din Decizia ECB/SSM/2017-R0MUWSFPU8M-PRO8K5P83/248 a Băncii Centrale Europene (BCE) din 19 decembrie 2017, punctele 9.1-9.3 din Decizia ECB-SSM-2018-FRBNP-17 a BCE din 26 aprilie 2018 și punctele 8.1-8.4 din Decizia ECB-SSM-2019-FRBNP-12 a BCE din 14 februarie 2019.
- 3) Obligă BCE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Grecia/Comisia

(Cauza T-46/19) (¹)

[„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Schemă de ajutoare pe baza suprafeței – Noțiunea de «pășuni permanente» – Articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Sistem integrat de gestiune și de control – Controale-cheie – Regulamentul nr. 1306/2013 – Obligația de motivare”]

(2020/C 378/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis, J. Aquilina și A. Sauka, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1841 a Comisiei din 16 noiembrie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2018, L 298, p. 34), în măsura în care privește cheltuielile efectuate de Republica Elenă.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1841 a Comisiei din 16 noiembrie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care impune Republicii Elene o corecție financiară de 2 % pentru ajutoarele directe decuplate, în cuantum de 12 342 563,07 euro pentru exercițiul financiar 2016 și de 12 060 282,13 euro pentru exercițiul financiar 2017.

- 2) Respinge acțiunea în rest.
- 3) Comisia Europeană și Republica Elenă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 93, 11.3.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Casual Dreams/EUIPO – López Fernández (Dayaday)
(Cauza T-50/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dayaday – Mărcile naționale figurative anterioare DAYADAY și dayaday – Motive relative de refuz – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 8 alineatul 5 din Regulamentul 2017/1001) – Renum – Profit necuvenit generat de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare”]

(2020/C 378/34)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Casual Dreams, SLU (Manrèse, Spania) (reprezentant: A. B. Padial Martínez, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 noiembrie 2018 (cauza R 2097/2018-5) referitoare la o procedură de opoziție între Casual Dreams și domnul López Fernández

Dispozitivul

1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 novembre 2018 (cauza R 2097/2018-5) în partea în care privește produsele următoare:

- „ochelari polarizanți”, „ochelari speciali pentru zăpadă”, „ochelari pentru cicliști”, „ochelari pentru sport” „ochelari pentru înot”, cuprinse în clasa 9;
- „prosoape de toaletă”, „produse textile și înlocuitori de produse textile”, „șesături”, „textile necuprinse în alte clase”, cuprinse în clasa 24.

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 103, 18.3.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Kludi/EUIPO – Adlon Brand (ADLON)(Cauza T-144/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ADLON – Marca Uniunii Europene verbală anterioară ADLON – Dovada renumelui mărcii anterioare – Norma 19 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] – Aplicarea legii în timp – Prezentarea tardivă a documentelor – Puterea de apreciere a camerei de recurs – Articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001 – Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare”]

(2020/C 378/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kludi GmbH & Co. KG (Menden, Germania) (reprezentant: A. Zafar, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Fischer și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Adlon Brand GmbH & Co. KG (Düren, Germania) (reprezentanți: P. Baronikians, E. Saarmann și N. Dimmler, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 noiembrie 2018 (cauza R 1500/2018-2) privind o procedură de opoziție între Adlon Brand și Kludi.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kludi GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 139, 15.4.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Glaxo Group/EUIPO (nuanță de violet)(Cauza T-187/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene constând într-o nuanță de violet – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001”]

(2020/C 378/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Glaxo Group Ltd (Brentford, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister și R. Jacob, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: S. Hanne și H. O'Neill, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 ianuarie 2019 (cauza R 1870/2017-1) privind o cerere de înregistrare a unui semn constând într-o nuanță de violet ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Glaxo Group Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 172, 20.5.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Gothe și Kunz/EUIPO – Aldi Einkauf (FAIR ZONE)**(Cauza T-589/19) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale FAIR ZONE – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară FAIR – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]****(2020/C 378/37)***Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamanți: Oliver Gothe (Köln, Germania) și Martin Kunz (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: K. Kruse, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Germania) (reprezențanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și M. Minkner, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 iulie 2019 (cauza R 2253/2018-4) privind o procedură de opoziție între Aldi Einkauf, pe de o parte, și domnii Gothe și Kunz, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îi obligă pe domnii Oliver Gothe și Martin Kunz la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 337, 7.10.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe)**(Cauza T-625/19) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SOS Innenfarbe – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001”]****(2020/C 378/38)***Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Daw SE (Ober-Ramstadt, Germania) (reprezentant: A. Haberl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 iulie 2019 (cauza R 277/2019-4), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal SOS Innenfarbe ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Daw SE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 372, 4.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Novomatic/EUIPO – Brouwerij Haacht (PRIMUS) (Cauza T-669/19) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PRIMUS – Marca Uniunii Europene verbală anterioară PRIMUS – Marca Benelux verbală anterioară PRIMUS – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2020/C 378/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (reprezentant: W. Mosing, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Brouwerij Haacht NV (Boortmeerbeek, Belgia) (reprezentanți: G. Glas și E. Taelman, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 19 iulie 2019 (cauza R 2528/2018-5) privind o procedură de opoziție între Brouwerij Haacht și Novomatic

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Novomatic AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Sumol + Compal Marcas/EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)**(Cauza T-879/19) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dr. Jacob's essentials – Marca internațională verbală anterioară COMPAL ESSENCIAL – Mărcile naționale și internaționale figurative anterioare FRUTA essencial, COMPAL essencial și Compal FRUTA essencial – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2020/C 378/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugalia) (reprezentant: A. De Sampaio, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Söder și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Germania) (reprezentant: W. Berlit, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 octombrie 2019 (cauza R 1025/2019-1) privind o procedură de opoziție între Sumol + Compal Marcas și domnul Jacob.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sumol + Compal Marcas, SA la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni.

⁽¹⁾ JO C 61, 24.2.2020.

Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2020 – Klose/EUIPO (Reprezentarea unui dreptunghi cu trei segmente tricolore)**(Cauza T-81/20) ⁽¹⁾**

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene reprezentând un dreptunghi cu trei segmente colorate – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2020/C 378/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Anne-Marie Klose (Hambourg, Germania) (reprezentant: I. Seher, avocate)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: A. Söder, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 12 decembrie 2019 (cauza R 1955/2019-2) privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând un dreptunghi cu trei segmente colorate ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe doamna Anne-Marie Klose la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 114, 6.4.2020.

Hotărârea Tribunalului din 2 septembrie 2020 – IR/Comisia

(Cauza T-131/20) (¹)

[„Funcție publică – Funcționari – Drepturi și obligații ale funcționarului – Detașare în interesul serviciului – Articolul 37 primul paragraf litera (a) prima liniuță din Statut – Articolul 38 din Statut – Refuzul prelungirii unei detașări – Obligația de solitudine – Dreptul la apărare”]

(2020/C 378/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: IR (reprezentanți: S. Pappas și A. Pappas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și I. Melo Sampaio, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei Comisiei din 2 iulie 2019 de respingere a cererii Centrului European pentru Dezvoltare și Formare Profesională (Cedefop) prin care se solicită prelungirea detașării reclamantului în cadrul serviciilor sale pentru încă un an și, în al doilea rând, a Deciziei din 23 ianuarie 2020 de respingere a reclamației depuse de reclamant împotriva deciziei din 2 iulie 2019

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei din 2 iulie 2019 de respingere a cererii Centrului European pentru Dezvoltare și Formare Profesională (Cedefop) prin care se solicită prelungirea detașării reclamantului în cadrul serviciilor sale pentru încă un an.
- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Tribunalului din 10 septembrie 2020 – ADESO/Comisia

(Cauza T-529/19) (¹)

[„Acțiune în anulare – Contracte de subvenție privind proiectele «Your Environment is Your Life» și «Social Safety Net for Poor and Vulnerable Households in Northern Regions of Somalia/Somaliland Phase II» – Costuri neeligibile – Note de debit – Scrisoare de confirmare – Calitatea de act atacabil – Natura contractuală a litigiului – Act care nu este supus căilor de atac – Act care se înscrie într-un cadru pur contractual de care este indisociabil – Inadmisibilitate”]

(2020/C 378/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: African Development Solutions (ADESO) (Nairobi, Kenya) (reprezentant: R. Martens, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Estrada de Solà, M. Ilkova și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea unei decizii a Comisiei care ar fi cuprinsă într-o scrisoare din 10 mai 2019 privind recuperarea anumitor sume plătite în cadrul unor contracte de subvenție referitoare la proiectele „Your Environment is Your Life” (FED/2013/313-770) și „Social Safety Net for Poor and Vulnerable Households in Northern Regions of Somalia/Somaliland Phase II” (FED/2013/316-291)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă African Development Solutions (ADESO) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 357, 21.10.2019.

Ordonanța Tribunalului din 9 septembrie 2020 – IMG/Comisia

(Cauza T-645/19) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare – Cooperare pentru dezvoltare – Execuția bugetului Uniunii Europene în gestiune indirectă – Executarea unei hotărâri a Curții – Scrisoare a Comisiei prin care se solicită prezentarea anumitor documente – Act care nu poate face obiectul unei căi de atac – Act pregătit – Inadmisibilitate – Acțiune în despăgubire – Legătură strânsă cu concluziile în anulare – Litispendență – Inadmisibilitate – Nerespectarea cerințelor de formă – Articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură – Inadmisibilitate vădită”]

(2020/C 378/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: International Management Group (IMG) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și J.-Y. de Cara, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și J. Norris, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea scrisorii Comisiei din 18 iulie 2019 prin care aceasta, în cadrul executării Hotărârii din 31 ianuarie 2019, International Management Group/Comisia (C-183/17 P și C-184/17 P, EU:C:2019:78), invită reclamanta să prezinte anumite documente și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a acestei scrisori și a deciziilor Comisiei anulate prin hotărârea menționată.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă International Management Group (IMG) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 399, 25.11.2019.

Ordonanța Tribunalului din 25 august 2020 – Frank Recruitment Group Services/EUIPO – Pearson (PEARSON FRANK)

(Cauza T-735/19) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea cererii de înregistrare – Nepronunțare asupra fondului”)

(2020/C 378/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Frank Recruitment Group Services Ltd (Newcastle upon Tyne, Regatul Unit) (reprezentant: J. Dennis, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Pearson Plc (Londra, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 26 august 2019 (cauza R 1884/2018-4) privind o procedură de opoziție între Pearson Plc și Frank Recruitment Group Services Ltd

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
- 2) Obligă Frank Recruitment Group Services Ltd și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 432, 23.12.2019.

Acțiune introdusă la 14 august 2020 – TrekStor/EUIPO – Zagg (Huse de protecție pentru echipamente informatice)

(Cauza T-512/20)

(2020/C 378/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor GmbH (Lorsch, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și N. Willich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zagg Inc. (Salt Lake City, Utah, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii Europene nr. 1 253 876-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 8 iunie 2020 în cauza R 294/2019-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO să anuleze desenul sau modelul industrial în litigiu în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 august 2020 – Carpatair/Comisia**(Cauza T-522/20)****(2020/C 378/47)***Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Carpatair SA (Timiș, România) (reprezentanți: J. Rivas Andrés și A. Manzaneque Valverde, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei privind ajutorul de stat SA.31662 – C/2011 (ex NN/2011) pus în aplicare de România în favoarea Aeroportului Internațional Timișoara – Wizz Air;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de drept în decizia atacată, cu privire la caracterul selectiv al publicației de informare aeronautică (AIP) din 2010.
 - După cum au recunoscut instanțele române, reducerile incluse în AIP din 2010 au acordat un ajutor de stat în favoarea Wizz Air pe Aeroportul Timișoara.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a situației de fapt și pe o eroare de drept cu privire la concluzia că acordul dintre administratorul aeroportului și Wizz Air nu i-a conferit celei din urmă un avantaj nedatorat.
 - În primul rând, comportamentul administratorului aeroportului nu a fost comparabil celui al unui operator privat în economia de piață. În al doilea rând, Comisia a evaluat în mod greșit acordul ca reprezentând fapte izolate și nu a luat în considerare elemente de importanță majoră pentru testul operatorului economic privat în economia de piață. Evoluțiile previzibile la data încheierii acordului au demonstrat că acesta nu era profitabil pentru administratorul aeroportului pe termen mediu și lung.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită prin încălcarea de către Comisie a obligației sale de diligență, cu privire la afirmația reclamantei referitoare la discriminarea prin prețuri la Aeroportul Timișoara.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de o eroare de drept, în măsura în care nu ține seama de ajutorul de stat acordat în favoarea Wizz Air prin intermediul unei taxe de securitate reduce.

Acțiune introdusă la 27 august 2020 – Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Comisia

(Cauza T-540/20)

(2020/C 378/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna, Egipt) (reprezentant: B. Servais și V. Crochet, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cerere, formulată în temeiul articolului 263 alineatul (4) din TFUE, de anulare, în ceea ce o privește pe reclamantă, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/870 al Comisiei din 24 iunie 2020 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei compensatorii provizorii instituite asupra importurilor de produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Egipt, precum și de percepere a taxei compensatorii definitive instituite asupra importurilor înregistrate de produse din fibră de sticlă cu filament continuu originare din Egipt,
- obligarea Comisiei și a oricărui potențial intervenient în susținerea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de compensare a contribuțiilor financiare acordate reclamantei de organisme publice chineze încalcă articolul 2 literele (a) și (b), articolul 3 alineatul (1) litera (a), articolul 4 alineatele (2) și (3) și articolul 28 din Regulamentul de bază, precum și dreptul la apărare al guvernului egiptean.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia Comisiei privind punerea la dispoziția reclamantei a unui teren încalcă dreptul la apărare, articolul 30 din Regulamentul de bază, precum și articolul 3 alineatul (2), articolul 5 și articolul 6 litera (d) din Regulamentul de bază.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de compensare a sistemului de reducere a taxelor la import pentru materialele utilizate de Jushi pentru vânzările de produse din fibră de sticlă către clientul său național încalcă articolul 3 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), articolul 3 alineatul (2), precum și articolul 5 din Regulamentul de bază.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că decizia Comisiei de compensare a tratamentului fiscal al pierderilor de schimb încalcă articolul 3 alineatul (2) și articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de bază.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că metoda utilizată de Comisie pentru a stabili marjele de subcotare a prețurilor în ceea ce privește reclamanta încalcă articolul 1 alineatul (1), articolul 2 litera (d), precum și articolul 8 alineatele (1), (2) și (5) din Regulamentul de bază.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2020 – TrekStor/EUIPO – Zagg (Huse de protecție pentru echipamente informatice)

(Cauza T-564/20)

(2020/C 378/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor GmbH (Bensheim, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și N. Willich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zagg Inc. (Salt Lake City, Utah, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii Europene nr. 1 253 876-0002

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 17 iunie 2020 în cauza R 296/2020-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO să anuleze desenul sau modelul industrial în litigiu în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2020 – TrekStor/EUIPO – Zagg (Huse de protecție pentru echipamente informatice)

(Cauza T-565/20)

(2020/C 378/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TrekStor GmbH (Bensheim, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și N. Willich, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zagg Inc. (Salt Lake City, Utah, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii Europene nr. 1 253 876-0003

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 17 iunie 2020 în cauza R 297/2020-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO să anuleze desenul sau modelul industrial în litigiu în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2020 – Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/Comisia

(Cauza T-569/20)

(2020/C 378/51)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Țările de Jos) (reprezentant: T. Malfait și A. Croes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 6 iulie 2020 prin care cererea reclamantei de reexaminare internă a deciziei de închidere a dosarului CHAP (2019) 2512 în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1367/2006 a fost declarată inadmisibilă;
- retrimiteră dosarului la Comisie pentru ca aceasta să îl declare admisibil și să se pronunțe pe fond;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, care se întemeiază pe încălcarea articolului 1 și a articolului 9 alineatele (2) și (3) din Convenția Aarhus, a articolului 216 TFUE și a articolului 1 alineatul (1) litera (d), a articolului 2 alineatul (1) litera (g) și alineatul (2) și a articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (denumit în continuare „Regulamentul Aarhus”)

- Comisia a considerat, în decizia atacată, că cererea de reexaminare formulată de reclamantă nu era admisibilă întrucât această cerere privea un act administrativ efectuat de Comisie în calitate de organism de control administrativ. Asemenea acte sunt, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul Aarhus, excluse din domeniul de aplicare al proceduri de reexaminare prevăzute la articolul 10 din același regulament. Această decizie este nelegală întrucât cererea de reexaminare privește o decizie a Comisiei adoptată în cadrul unei proceduri referitoare la o plângere, iar Comisia nu a făcut așadar decât să adopte o poziție interpretativă și prin urmare nu a intervenit în calitate de organ de control (cum s-ar întâmpla în cazul unei proceduri referitoare la o încălcare). Decizia intră așadar în domeniul de aplicare *ratione materiae* al procedurii de reexaminare prevăzute la articolul 10 din Regulamentul Aarhus.
 - Prin decizia sa de inadmisibilitate, Comisia a încălcat obiectivele Regulamentului Aarhus și ale Convenției Aarhus, în special garanția unui acces efectiv la justiție în materie de mediu.
 - În subsidiar, în cazul în care ar fi trebuit totuși să se considere, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul Aarhus, că o decizie adoptată de Comisie în urma unei plângeri nu intră în domeniul de aplicare al procedurii de reexaminare prevăzute la articolul 10 din Regulamentul Aarhus (*quod non*), atunci trebuie să se considere că articolul 10 din Regulamentul Aarhus, coroborat cu articolul 2 alineatul (1) litera (g) din acesta, este contrar Convenției Aarhus, iar aplicarea sa trebuie prin urmare înlăturată în temeiul unei excepții de nelegalitate.
2. Al doilea motiv, care se întemeiază pe o încălcare a articolului 5 din Convenția Aarhus, a articolelor 2 și 8 CEDO, a articolelor 2 și 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 3 alineatul (3), a articolului 9, a articolului 168 alineatul (1) și a articolului 191 alineatele (1) și (2) TFUE și a articolelor 6, 7 și 23, a anexei III și a anexei XI punctul B la Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (denumită în continuare „Directiva privind calitatea aerului”).
- În decizia atacată Comisia nu se pronunță pe fond și nu ține astfel seama de faptul că autoritățile neerlandeze continuă să evalueze calitatea aerului de-a lungul drumurilor cu trafic ridicat care traversează zone construite (cum este Helvoirt) la peste 10 metri de bordura trotuarului, ceea ce face ca depășirile normelor în materie de poluare a aerului să nu fie constatate, cu riscurile cunoscute pentru sănătate pe aceasta le implică. Această practică a autorităților neerlandeze este contrară anexei III secțiunea C la Directiva privind calitatea aerului care descrie modul în care se procedează la evaluarea calității aerului și amplasarea punctelor de prelevare și care prevede în special că trebuie să se procedeze la o evaluare la cel mult 10 metri de la bordura trotuarului, în măsura posibilului.
 - De asemenea, Comisia nu ia în considerare faptul că autoritățile neerlandeze califică împrejurimile Helvoirt ca zonă rurală, în condițiile în care este vorba în realitate despre un mediu urban, și aplică astfel tehnici de modelare eronate. Acest lucru face ca depășirile normelor în materie de poluare a aerului înconjurător să nu fie constatate.
 - Comisia nu ia în considerare nici faptul că, din cauza acestei practici ilegale, nu numai că nu s-a constatat nicio depășire, dar nici nu a fost în consecință întocmit vreun plan privind calitatea aerului în condițiile în care autoritățile neerlandeze sunt obligate să facă acest lucru în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Directiva privind calitatea aerului.
 - În sfârșit, Comisia nu ia în considerare faptul că, din cauza acestei practici ilegale, autoritățile neerlandeze încalcă nu numai dreptul oricărui cetățean al Uniunii la acces la informații corecte în materie de mediu, ci și dreptul oricărui cetățean al Uniunii la viață și la sănătate.

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2020 – Italia Wanbao-ACC/Comisia

(Cauza T-583/20)

(2020/C 378/52)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Italia Wanbao-ACC Srl (Borgo Valbelluna, Italia) (reprezentanți: P. Ferrari și F. Filì, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Cu titlu principal:

- anularea în totalitate a Deciziei C(2020) 3118 final a Comisiei Europene din 15 mai 2020, cazul M.8947, Nidec/Whirlpool (Embraco Business), publicată la 14 iulie 2020 (denumită în continuare „Decizia 2”).

— Cu titlu subsidiar:

- anularea Deciziei 2 în măsura în care dispune ridicarea (waiver) interdicției de răscumpărare prevăzută la punctul 5 din Angajamente în ceea ce privește activele, brevetele, drepturile de proprietate intelectuală și know-how, drepturile tehnologice, proiectele de dezvoltare, contractele și relațiile cu clienții și furnizorii, listele de clienți, alte date și informații și personalul legat de versiunea VSD a seriei Delta.

— În orice caz:

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- adoptarea oricărei alte măsuri care este considerată adecvată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei din 15 mai 2020 prin care aceasta a retras condiția de „ne-răscumpărare” din condițiile referitoare la dobândirea de către Nidec Corporation a controlului asupra sectorului compresoarelor de refrigerare aparținând Whirlpool Corporation [cazul M.8947 – Nidec/Whirlpool (EMBRACO BUSINESS)], condiție prevăzută în decizia din 12 aprilie 2019, care a declarat operațiunea compatibilă cu piața internă, supunând însă această declarație anumitor condiții.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul și al doilea motiv sunt întemeiate pe o aplicare și o interpretare eronate a normelor de drept, precum și pe denaturarea unor elemente de probă.
 - Reclamanta arată în această privință că Comisia poate autoriza modificarea unor angajamente structurale precum cea în discuție numai în cazuri excepționale, și anume atunci când situația pieței a cunoscut schimbări (i) de o amploare semnificativă, (ii) cu caracter permanent și (iii) imprevizibile. În plus, trebuie (iv) ca problema de concurență care a condus la adoptarea angajamentelor să fi dispărut. Condițiile vizate la punctele (i)-(iv) sunt cumulative. Or, niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită în speță.
 - În ceea ce privește condițiile referitoare la amploarea semnificativă de la punctul (i) și la dispariția problemelor de concurență cuprinse în Angajamente la punctul (iv), analiza elementelor de probă efectuată de Comisie pare, potrivit reclamantei, total distorsionată, iar interpretarea și aprecierea acestor elemente par în mod vădit iraționale.
2. Al treilea și al patrulea motiv sunt întemeiate pe o insuficiență de cercetare și de motivare și pe contradicția cu deciziile anterioare
 - Reclamanta arată în această privință că analiza cotelor de piață aferente care figurează în decizie se concentrează numai pe datele referitoare la volum și ignoră total datele referitoare la valoare. Acest mod de a proceda conduce nu numai la o analiză parțială, ci pare să fie în contradicție și cu Decizia C(2049) 2734 final a Comisiei din 12 aprilie 2019, cazul M.8947.
 - Tot în ceea ce privește datele referitoare la cotele de piață, reclamanta arată în plus că decizia atacată pare să se fundamenteze numai pe estimările furnizate de Nidec, și anume un singur operator, care este în plus parte direct interesată. Comisia ar fi trebuit, cel puțin, să colecteze date de la alți operatori (prin intermediul unor cereri de informații, denumite „market tests”).

**Acțiune introdusă la 24 septembrie 2020 – Calzaturificio Emmegiemme Shoes/EUIPO – Inticom
(MAIMAI MADE IN ITALY)**

(Cauza T-589/20)

(2020/C 378/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Calzaturificio Emmegiemme Shoes Srl (Surano, Italia) (reprezentant: R. Fragalà, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Inticom SpA (Gallarate, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală „MAIMAI MADE IN ITALY” – Cerere de înregistrare nr. 11 266 624

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14/07/2020 în cauza R 1874/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu incident și preliminar, în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 256 alineatul (3), ale articolului 263 primul paragraf și ale articolului 267 primul paragraf litera (b) TFUE, pronunțarea asupra legalității dispoziției cuprinse la articolul 18 alineatul (1) din Decizia 2018-9 din 12 noiembrie 2018 a prezidiului camerelor de recurs în măsura în care aceasta nu cuprinde obligația de modificare a compunerii unei camere de recurs în cazul unui recurs formulat împotriva unei decizii de opoziție care a făcut obiectul unei retrimiteri din cauza unei aplicări greșite a Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului sau a oricărei norme de drept referitoare la aplicarea acestuia, ca fiind contrară normelor imperative ale principiilor „bunei administrări” și „dreptului la o cale de atac efectivă/instanță imparțială” prevăzute la articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- cu titlu principal și pe fond, în temeiul articolului 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, modificarea și/sau anularea, cu retrimiteri la o altă cameră de recurs sau mării camere în sensul articolului 165 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, a deciziei atacate, întrucât a fost adoptată cu încălcarea normelor care impun o anumită formă, cu încălcarea TFUE și cu încălcarea și/sau cu aplicarea greșită a Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului delegat 2018/625 al Comisiei;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- nelegalitatea articolului 18 alineatul (1) din Decizia 2018-9 din 12 noiembrie 2018 a prezidiului camerelor de recurs referitoare la organizarea camerelor, în raport cu articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- neregularități procedurale și de formă ale deciziei atacate;

- încălcarea articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625 al Comisiei și a articolului 3 alineatele (4) și (5) din Decizia 2020-1 din 27 februarie 2020 a prezidiului camerelor de recurs și încălcarea principiilor procesului echitabil și contradictorialității consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- încălcarea articolului 55 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul delegat 2018/625 al Comisiei și încălcarea principiilor procesului echitabil și contradictorialității consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- încălcarea articolului 54 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d) din Decizia 2020-1 din 27 februarie 2020 a prezidiului camerelor de recurs și a articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625 al Comisiei și încălcarea principiilor procesului echitabil și contradictorialității consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- încălcarea și/sau aplicarea greșită aplicare a articolului 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea și/sau aplicarea greșită a articolului 8 alineatul 91) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 10 alineatele 2 și 3 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Ațiune introdusă la 28 septembrie 2020 – Tirrenia di navigazione/Comisia

(Cauza T-593/20)

(2020/C 378/54)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tirrenia di navigazione SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: B. Nascimbene și F. Rossi Dal Pozzo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea părților din decizia atacată care sunt indicate în acțiune, mai precis doar articolele 2, 3 și 4;
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 6 și 7 din decizie, prin care se dispune recuperarea pretinselor ajutoare și se declară că recuperarea este imediată și efectivă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva articolelor 2, 3 și 4 din Decizia C(2020) 1110 final din 2 martie 2010. În această decizie, Comisia a concluzionat că compensațiile pentru obligația de serviciu public acordate Tirrenia AS începând cu anul 2009 și, în mod succesiv, entităților care a achiziționat-o, Compagnia Italiana di Navigazione, în vederea prestării în Italia a unor servicii de transport cu feribotul sunt conforme cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat.

Pe de altă parte, în această decizie s-a constatat că măsurile în favoarea Tirrenia AS sunt incompatibile cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat. În plus, Comisia a concluzionat că compensațiile pentru obligația de serviciu public acordate între anii 1992 și 2008 societăților din fostul grup Tirrenia (Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar și Toremar) sunt conforme cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat, cu excepția ajutoarelor privind o rută specifică, care au fost incompatibile.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, precum și a Liniilor directoare din 2004 privind salvarea și restructurarea

— În această privință se arată că decizia atacată este afectată de o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE, precum și cu privire la Liniile directoare din 2004, în partea în care s-a concluzionat că ajutorul pentru salvare acordat Tirrenia AS a fost prelungit în mod nelegal și este incompatibil cu piața internă.

— Cu privire la acest aspect sunt făcute următoarele precizări:

- a) planul de restructurare exista înainte de expirarea termenului semestrial în discuție; acesta se prezenta ca fiind „realizabil, coerent și de mare anvergură”, astfel încât să restabilească viabilitatea ramurii de activitate Tirrenia aflate în lichidare, a fost pus în aplicare în mod complet și integral datorită privatizării ramurii de activitate Tirrenia;
- b) restituirea integrală și printr-o singură plată a întregii sume a ajutorului pentru salvare a îndeplinit pe deplin angajamentul de rambursare a împrumutului garantat la încheierea procedurilor de privatizare, prin utilizarea sumelor obținute ca preț pentru transferul patrimoniului întreprinderii;
- c) a fost respectat principiul de bază pe care s-a întemeiat decizia de salvare: autorizarea ramurii de activitate Tirrenia de a garanta continuitatea serviciilor de transport maritim, prin intermediul unei măsuri de sprijin temporar și reversibil, fără întreruperea serviciului public esențial, important, în perioada care s-a încheiat la finalizarea procesului de privatizare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, în ceea ce privește scutirile de la plata anumitor impozite

— În această privință se arată că dreptul la scutirea fiscală în litigiu este supus unor condiții definite în mod general pentru procedurile de insolvență și că, astfel cum s-a recunoscut în decizia atacată, nici în prezent nu este posibil să se prevadă dacă va putea fi îndeplinită condiția referitoare la existența unei diferențe pozitive între activul întreprinderii la începutul procedurii de administrare extraordinară, pe de o parte, și activul rezultat la finalul procedurii de administrare extraordinară, pe de altă parte.

— În acești termeni, scutirea de impozitul pe profit este condiționată integral de realizarea unor evenimente viitoare și incerte care au împiedicat până în prezent consolidarea oricărui avantaj pentru Tirrenia AS și care fac absolut eventuală, astfel cum se recunoaște în decizie, realizarea unui asemenea avantaj în viitor. În consecință, în lumina tuturor condițiilor prevăzute de dreptul național pentru obținerea avantajului în discuție, nu se poate considera că Tirrenia AS a dobândit avantajul ipotetic rezultat din scutirea de la plata impozitului. Prin urmare, această scutire nu se încadrează în sfera noțiunii de ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și, așadar, nu este ajutor de stat.

— În plus, dacă se continuă să se prezume că condițiile prevăzute pentru scutirea fiscală în discuție pot fi realizate în viitor, este îndoielnic că această împrejurare ar putea surveni cu ocazia lichidării totale a Tirrenia.

— Se precizează că, chiar dacă măsura examinată trebuie să se concretizeze în termenii unui avantaj, Tirrenia AS nu participă la schimburile comerciale în cadrul Uniunii Europene, nu deține nicio poziție pe piața națională care poate fi menținută sau consolidată, reducând astfel posibilitățile întreprinderilor stabilite în alte state membre să intre pe piața italiană.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și bunei administrări în legătură cu durata procedurii

— Reclamanta consideră că procedura de investigare care face obiectul examinării a avut o durată excesivă, care contravine principiilor securității juridice și bunei administrări.

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2020 – Roller/EUIPO – Flex Equipos de Descanso (DORMILLO)**(Cauza T-596/20)**

(2020/C 378/55)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Roller GmbH & Co. KG (Gelsenkirchen, Germania) (reprezentant: W. Zürbig, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Flex Equipos de Descanso, SA (Getafe, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii care cuprinde elementul figurativ DORMILLO – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 410 451

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 iunie 2020 în cauza R 2846/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției introduse de persoana care a formulat opoziția în măsura în care protecția înregistrării internaționale nr. 1 410 451 este refuzată pentru Uniunea Europeană pentru toate bunurile și serviciile contestate din clasele 20, 24 și 35;
- acordarea protecției pentru înregistrarea internațională contestată Dormillo nr. 1 410 451 pentru toate bunurile și serviciile desemnate contestate pentru teritoriul Uniunii Europene;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 72 alineatul (2) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2020 – Tirrenia di navigazione/Comisia**(Cauza T-601/20)**

(2020/C 378/56)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Tirrenia di navigazione SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: B. Nascimbene și F. Rossi Dal Pozzo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în ceea ce privește articolul 1 alineatul (3);
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizie, prin care se dispune recuperarea pretinselor ajutoare și se declară că recuperarea este imediată și efectivă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni se solicită anularea Deciziei C(2020) 1108 final a Comisiei din 2 martie 2020 privind ajutorul de stat C 64/99 (ex NN 68/99) pe care Italia l-a pus în aplicare în favoarea companiilor maritime Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar și Tiremar (grupul Tirrenia), în ceea ce privește partea în care, la articolul 1 alineatul (3), sunt declarate incompatibile cu piața internă și ilegale ajutoarele acordate Adriatica în perioada ianuarie 1992-iulie 1994 în legătură cu ruta Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patras și, la articolul 2, se dispune recuperarea acestora de la beneficiar.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcări de natură procedurală în legătură cu termenul de prescripție pentru recuperarea ajutoarelor considerate ilegale și incompatibile
 - În această privință se arată că, prin decizia sa, pârâta a încălcat articolul 17 din regulamentul de procedură [Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene], potrivit căruia prerogativele Comisiei de recuperare a ajutorului sunt supuse unui termen limită de prescripție de 10 ani. Reclamanta susține că acest termen de prescripție a fost depășit.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a normelor în materia ajutoarelor de stat, pe calificarea eronată a ajutorului ca fiind nou, pe nelegalitatea deciziei prin care ajutorul este declarat ca fiind nou și incompatibil, precum și pe încălcarea obligației de motivare și a principiului proporționalității
 - În această privință se arată că pârâta a calificat în mod eronat subvențiile pentru obligația de serviciu public (OSP) acordate Adriatica drept ajutoare noi. În opinia reclamantei, finanțarea obligației de serviciu public care a fost asumată de Adriatica se încadrează într-o schemă de ajutoare instituită în anul 1936, iar modificările ulterioare aduse acestei scheme nu i-au schimbat natura, transformând-o într-o schemă nouă de ajutoare.
 - În plus, pârâta a calificat în mod eronat subvențiile pentru OSP acordate Adriatica în perioada ianuarie 1992-iulie 1994, în legătură cu ruta Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patras, ca fiind incompatibile cu piața internă. Pârâta susține că incompatibilitatea ajutorului acordat Adriatica rezultă din participarea acestuia din urmă, în perioada menționată, la un acord pentru stabilirea prețurilor ce urmau să fie aplicate vehiculelor comerciale, de asemenea pe ruta Brindisi/Corfu/Igoumenitsa/Patras.
 - În legătură cu al doilea motiv, reclamanta consideră că pârâta nu și-a îndeplinit în mod adecvat obligația de motivare care îi revine în conformitate cu condițiile rezultate din articolul 296 al doilea paragraf TFUE și din articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În opinia reclamantei, decizia atacată este, așadar, afectată de o motivare insuficientă, astfel încât împiedică Tribunalul să își exercite controlul de legalitate.
 - De asemenea, reclamanta invocă o încălcare a principiului proporționalității.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și buneii administrări, în legătură cu durata procedurii, precum și pe relevanța în cauză a principiului încrederii legitime
- În această privință se arată că procedura care a condus la adoptarea deciziei atacate a avut în ansamblu o durată excesivă și că, în acest mod, au fost încălcate principiile securității juridice și buneii administrări. În plus, durata procedurii ar fi determinat-o pe reclamantă să nutrească încrederea că nu era posibil ca măsurile care au privit-o să fie calificate drept ajutoare noi și incompatibile. Pentru acest motiv, reclamanta susține că pârâta nu ar fi putut să impună recuperarea ajutorului deoarece ar contraveni unui principiu general al dreptului Uniunii.

Ordonanța Tribunalului din 18 septembrie 2020 – Entreprise commune IMI 2/CHS

(Cauza T-53/20) ⁽¹⁾

(2020/C 378/57)

Limba de procedură: engleza

Președinta Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 114, 6.4.2020.

Ordonanța Tribunalului din 15 septembrie 2020 – Kahimbi Kasagwe/Consiliul

(Cauza T-108/20) ⁽¹⁾

(2020/C 378/58)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 20.4.2020.

Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2020 – KH/SEAE

(Cauza T-334/20) ⁽¹⁾

(2020/C 378/59)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 27.7.2020.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO